

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 232

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

6 august 2011

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 232/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 226, 30.7.2011	1
---------------	--	---

Tribunalul

2011/C 232/02	Camera de recursuri	2
2011/C 232/03	Criterii de repartizare a cauzelor pe camere	2
2011/C 232/04	Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 232/05	Cauza C-484/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank 's-Gravenhage — Țările de Jos) — Fatma Pehlivan/Staatssecretaris van Justitie (Acordul de asociere CEE Turcia — Reîntregirea familiei — Articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Copil al unui lucrător turc care a coabitat cu acesta timp de mai mult de trei ani, dar s-a căsătorit înainte de expirarea termenului de trei ani prevăzut de dispoziția menționată — Drept național care pune în discuție, din acest motiv, permisul de ședere al persoanei interesate)	4
2011/C 232/06	Cauza C-196/09: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Camera de recurs a școlilor europene) — Paul Miles și alții/Școlile europene (Trimitere preliminară — Noțiunea „instanță dintr-un stat membru” în sensul articolului 267 TFUE — Camera de recurs a școlilor europene — Sistem de remunerare a profesorilor detașați la școli europene — Neadaptarea remunerațiilor ca urmare a deprecierii lirei sterline — Compatibilitate cu articolele 18 TFUE și 45 TFUE)	4
2011/C 232/07	Cauza C-346/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te 's-Gravenhage — Țările de Jos) — Staat der Nederlanden/Denkavit Nederland BV și alții (Agricultură — Sănătate animală — Directiva 90/425/CEE — Reglementare națională temporară care urmărește combaterea răspândirii encefalopatiei spongiforme bovine prin interzicerea producerii și a comercializării de proteine animale prelucrate pentru hrana animalelor de fermă — Aplicare a acestei reglementări înainte de intrării în vigoare a Deciziei 2000/766/CE prin care se prevedea o astfel de interdicție — Aplicare a acestei reglementări în ceea ce privește două produse care puteau fi exceptate de la interdicția prevăzută de această decizie — Compatibilitate cu Directiva 90/425/CEE și cu Deciziile 94/381/CE și 2000/766/CE)	5
2011/C 232/08	Cauza C-360/09: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Amtsgericht Bonn — Germania) — Pfeleiderer AG/Bundeskartellamt (Concurență — Procedură administrativă — Documente și informații furnizate în cadrul unui program național de clemență — Eventuale efecte negative ale accesului terților la astfel de documente asupra eficacității și a bunei funcționări a cooperării dintre autoritățile care formează Rețeaua europeană de concurență)	5
2011/C 232/09	Cauza C-399/09: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Marie Landtová/Česká správa sociálního zabezpečení (Libera circulație a lucrătorilor — Securitate socială — Convenție în materie de securitate socială încheiată între două state membre înainte de aderarea acestora la Uniunea Europeană — Stat membru competent să evalueze perioadele de asigurare realizate — Pensie pentru limită de vârstă — Prestație suplimentară acordată numai resortisanților și rezidenților unui stat membru)	6

2011/C 232/10	Cauza C-462/09: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee [Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Dreptul de reproducere — Excepții și limitări — Excepția privind copia pentru uz personal — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) — Compensatie echitabilă — Debitorul redevenței destinate finanțării acestei compensații — Vânzare la distanță între două persoane cu reședința în state membre diferite] 7	7
2011/C 232/11	Cauza C-536/09: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Upravno sodišče Republike Slovenije — Republica Slovenia) — Marija Omejc/Republika Slovenia [Politica agricolă comună — Scheme de ajutoare comunitare — Sistem integrat de gestionare și control — Regulamentul (CE) nr. 796/2004 — Împiedicarea realizării controlului la fața locului — Noțiune — Agricultor care nu locuiește pe exploatație — Reprezentant al agricultorului — Noțiune] 7	7
2011/C 232/12	Cauza C-10/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Deductibilitatea donațiilor efectuate în favoarea instituțiilor care desfășoară activități de cercetare și de învățământ — Limitarea deductibilității la donațiile efectuate în favoarea instituțiilor stabilite pe teritoriul național) 8	8
2011/C 232/13	Cauza C-152/10: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Højesteret — Danemarca) — Unomedical A/S/Skatteministeriet [Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Saci de drenaj pentru dializă din plastic destinați exclusiv utilizării cu dializoare (rinichi artificiali) — Saci de drenaj urinar din plastic destinați exclusiv utilizării cu catetere — Pozițiile 9018 și 3926 — Noțiunile „părți” și „accesorii” — Alte articole din material plastic] 8	8
2011/C 232/14	Cauza C-212/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Republica Polonă) — Logstor ROR Polska Sp z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach (Fiscalitate — Impozit pe capital — Directiva 69/335/CEE — Impozitarea indirectă a majorării de capital — Impozitarea unui împrumut contractat de o societate de capital de la o persoană care are dreptul la un procent din profiturile aceleiași societăți — Dreptul unui stat membru de a reintroduce un impozit care nu mai era în vigoare la data aderării acestuia la Uniunea Europeană) 9	9
2011/C 232/15	Cauza C-317/10 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH/UniCredito Italiano SpA, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Mărcile verbale UNIFONDS și UniCredit Wealth Management — Opoziție a titularului mărcilor verbale naționale UNIFONDS și UNIRAK, precum și al mărcii figurative naționale UNIZINS — Aprecierea riscului de confuzie — Risc de asociere — Serie sau familie de mărci] 9	9
2011/C 232/16	Cauza C-32/10: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 11 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) — Tony Georgiev Semerdzhiev/ET Del-Pi-Krasimira Mancheva [Articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul de procedură — Directiva 90/314/CEE — Pachete de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite — Fapte anterioare aderării Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană — Necompetență vădită a Curții pentru a răspunde la întrebările preliminare] 10	10

2011/C 232/17	Cauzele conexate C-267/10 și C-268/10: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2011 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulate de Tribunal de première instance de Namur — Belgia) — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)/État belge — SPF Finances [Articolul 6 alineatul (1) TUE — Articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Deținerea și vânzarea de tutun prelucrat pentru fumat — Dispoziții naționale care autorizează perceperea accizelor pe produsele din tutun — Necompetență vădită a Curții] 10	10
2011/C 232/18	Cauza C-460/10 P: Ordonanța Curții din 14 aprilie 2011 — Luigi Marcuccio/Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Recurs — Răspundere extracontractuală — Reprezentarea reclamantului — Avocat care nu a fost mandatat — Notificare a unui recurs — Cerere de daune interese — Curtea de Justiție a Uniunii Europene — Respingere — Acțiune în anulare — Prejudiciu despre care se pretinde că a fost suferit — Acțiune în despăgubire — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat) 11	11
2011/C 232/19	Cauza C-613/10: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 15 aprilie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Commissione tributaria provinciale di Parma — Italia) — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate, Ufficio di Parma (Trimitere preliminară — Inadmisibilitate vădită) 11	11
2011/C 232/20	Cauza C-180/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Fővárosi Bíróság (Ungaria) la 18 aprilie 2011 — Bericap/Plastinnova 2000 11	11
2011/C 232/21	Cauza C-204/11 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2011 de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Comisia Europeană 12	12
2011/C 232/22	Cauza C-205/11 P: Recurs introdus la 27 aprilie 2011 de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Comisia Europeană 13	13
2011/C 232/23	Cauza C-218/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Ítéltábla (Republica Ungară) la 11 mai 2011 — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukvíz), Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság 14	14
2011/C 232/24	Cauza C-219/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 11 mai 2011 — BrainProducts GmbH/BioSemi V.O.F. și alții 15	15
2011/C 232/25	Cauza C-221/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg (Germania) la 11 mai 2011 — Leyla Ecem Demirkan/Bundesrepublik Deutschland 15	15
2011/C 232/26	Cauza C-234/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Varna (Bulgaria) la 16 mai 2011 — „TETS Haskovo” AD/Direktor na Direksia „Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia po prihodite 15	15

Numărul informării	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 232/27	Cauza C-241/11: Acțiune introdusă la 19 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Cehă	16
2011/C 232/28	Cauza C-249/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 19 mai 2011 — Hristo Byankov/Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti	17
2011/C 232/29	Cauza C-254/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 25 mai 2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar	17
2011/C 232/30	Cauza C-262/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 26 mai 2011 — „Kremikovtsi” AD/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma	18
2011/C 232/31	Cauza C-269/11: Acțiune introdusă la 31 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Cehă	19
2011/C 232/32	Cauza C-271/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulío tis Epikrateias (Grecia) la 31 mai 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) și alții/Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon	19
2011/C 232/33	Cauza C-293/11: Acțiune introdusă la 9 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Elenă	21
2011/C 232/34	Cauza C-295/11: Acțiune introdusă la 10 iunie 2011 — Republica Italiană/Consiliul Uniunii Europene	21
2011/C 232/35	Cauza C-298/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 14 iunie 2011 — „Dobrudzhanska petrolna kompaniya” AD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite (Directorul direcției „contencios și organizarea executării” de pe lângă administrația centrală a Agenției naționale de venituri publice)	22
2011/C 232/36	Cauza C-547/09: Ordonanța președintelui Curții din 20 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Innsbruck — Austria) — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab	23
2011/C 232/37	Cauza C-341/10: Ordonanța președintelui Curții din 17 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă	23
2011/C 232/38	Cauza C-437/10: Ordonanța președintelui Curții din 20 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Judicial de Vieira do Minho — Portugalia) — Manuel Afonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA	23
2011/C 232/39	Cauzele conexate C-622/10 și C-623/10: Ordonanța președintelui Curții din 7 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Namur — Belgia) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10)/État belge — SPF Finances	23

2011/C 232/40	Cauza C-110/11: Ordonanța președintelui Curții din 17 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Minister van Financiën/G. in 't Veld	23
---------------	---	----

Tribunalul

2011/C 232/41	Cauza T-471/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — Oetker Nahrungsmittel/OAPI — Bonfait (Buonfatti) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Buonfatti — Marca Benelux verbală anterioară Bonfait — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	24
2011/C 232/42	Cauza T-475/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	24
2011/C 232/43	Cauza T-476/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	25
2011/C 232/44	Cauza T-477/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	25
2011/C 232/45	Cauza T-478/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26
2011/C 232/46	Cauza T-479/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER Garden — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	26

2011/C 232/47	Cauza T-480/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICOCENTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICOCENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 27	27
2011/C 232/48	Cauza T-481/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB/OAPI — Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative maxi BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 27	27
2011/C 232/49	Cauza T-482/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER Città — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 28	28
2011/C 232/50	Cauza T-483/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Affiliato BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 28	28
2011/C 232/51	Cauza T-487/09: Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ReValue Immobilienberatung/OAPI (ReValue) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ReValue — Refuz parțial de înregistrare — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”] 29	29
2011/C 232/52	Cauza T-207/07 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 10 iunie 2011 — Eurallumina/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și se dispune recuperarea sa — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”) 29	29
2011/C 232/53	Cauza T-259/10: Ordonanța Tribunalului din 15 iunie 2011 — Ax/Consiliul („Acțiune în anulare — Asistență financiară din partea Uniunii unui stat membru care se confruntă cu perturbări economice sau financiare grave — Regulament care stabilește condițiile și procedurile în temeiul cărora poate fi acordată asistență financiară din partea Uniunii — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”) 29	29
2011/C 232/54	Cauza T-199/11 P: Recurs introdus la 30 martie 2011 de Guido Strack împotriva Hotărârii pronunțate la 20 ianuarie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-132/07, Strack/Comisia 30	30

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 232/55	Cauza T-251/11: Acțiune introdusă la 18 mai 2011 — Austria/Comisia	30
2011/C 232/56	Cauza T-268/11 P: Recurs introdus la 26 mai 2011 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii pronunțate la 15 martie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-120/07, Strack/Comisia	31
2011/C 232/57	Cauza T-274/11 P: Recurs introdus la 25 mai 2011 de VE (*) împotriva Hotărârii pronunțate la 15 martie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-28/10, VE (*)/Comisia	32
2011/C 232/58	Cauza T-275/11: Acțiune introdusă la 27 mai 2011 — TF1/Comisia	32
2011/C 232/59	Cauza T-276/11: Acțiune introdusă la 31 mai 2011 — Carlotti/Parlamentul European	33
2011/C 232/60	Cauza T-279/11: Acțiune introdusă la 30 mai 2011 — T&L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia	33
2011/C 232/61	Cauza T-284/11: Acțiune introdusă la 7 iunie 2011 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/OAPI — MIP Metro (METROINVEST)	35
2011/C 232/62	Cauza T-286/11 P: Recurs introdus la 6 iunie 2011 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 16 martie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-21/10, Marcuccio/Comisia	35
2011/C 232/63	Cauza T-291/11: Acțiune introdusă la 9 iunie 2011 — Portovesme/Comisia	36
2011/C 232/64	Cauza T-299/11: Acțiune introdusă la 6 iunie 2011 — European Dynamics Luxembourg și alții/OAPI	37
2011/C 232/65	Cauza T-305/11: Acțiune introdusă la 8 iunie 2011 — Italmobiliare/Comisia	38

Tribunalul Funcției Publice

2011/C 232/66	Cauza F-50/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 12 mai 2011 — Missir Mamachi di Lusignano/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubiri — Regula concordanței între cerere, reclamație și acțiune în materia despăgubirilor — Caracterul contradictoriu al procedurii — Utilizare în justiție a unui document confidențial, clasificat „Restreint UE” — Răspundere extracontractuală a instituțiilor — Răspundere pentru culpă — Legătură de cauzalitate — Pluralitate a cauzelor prejudiciului — Faptă a unui terț — Răspundere în absența unei culpe — Obligația de asistență — Obligația unei instituții de a asigura protecția personalului său — Asasinare a unui funcționar și a soției acestuia de către un terț — Pierdere a unei șanse de supraviețuire)	39
---------------	---	----

2011/C 232/67	Cauza F-84/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 iunie 2011 — Larue și Seigneur/BCE (Funcție publică — Personalul BCE — Remunerație — Ajustare generală a salariilor — Nerespectarea metodei de calcul) 39	39
2011/C 232/68	Cauza F-22/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 mai 2011 — Bombín Bombín/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Concediu pentru interese personale — Concediu anual — Reportare a concediului — Funcționar ale cărui raporturi de muncă au încetat — Compensatie financiară) 39	39
2011/C 232/69	Cauza F-49/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 iunie 2011 — de Nicola/Banca Europeană de Investiții („Funcție publică — Personalul Băncii Europene de Investiții — Asigurări de sănătate — Refuzul rambursării unor cheltuieli medicale — Cerere de desemnare a unui medic independent — Termen rezonabil”) 40	40
2011/C 232/70	Cauza F-55/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 iunie 2011 — AS/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Respingerea candidaturii — Interesul de a exercita acțiunea — Funcționar declarat invalid — Indivizibilitatea deciziei de respingere a candidaturii și a deciziei de numire — Inexistență — Distincție între funcționari care aparțin aceluiași grup de funcții și titulari ai aceluiași grad care au cariere diferite — Corespondență între grad și post) 40	40
2011/C 232/71	Cauza F-64/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 iunie 2011 — Mantzouratos/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2009 — Decizie de nepromovare — Admisibilitate a unei excepții de nelegalitate — Analiză comparativă a meritelor — Eroare vădită de apreciere) 40	40
2011/C 232/72	Cauza F-66/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 12 mai 2011 — AQ/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 2009 — Gradul evaluatorului inferior celui al titularului postului — Evaluarea randamentului cu privire la o parte a perioadei de referință — Lipsa fixării obiectivelor titularului postului) 41	41
2011/C 232/73	Cauza F-128/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 iunie 2011 — Mora Carrasco și alții/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Transfer interinstituțional în cursul exercițiului de promovare în care funcționarul ar fi fost promovat în instituția sa de origine — Instituția competentă să decidă promovarea funcționarului transferat) 41	41
2011/C 232/74	Cauza F-74/07 RENV: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 mai 2011 — Meierhofer/Comisia (Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Nereușita unui candidat la proba orală — Obligația de motivare — Reguli care se aplică lucrărilor unei comisii de evaluare) ... 41	41
2011/C 232/75	Cauza F-33/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 iunie 2011 — Lebedef/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Exercițiu de evaluare pentru anul 2005 — Raport asupra evoluției carierei — DGA a articolului 43 din statut — Raport întocmit ca urmare a hotărârii pronunțate în cauza F-36/07 — Inadmisibilitate vădită) 42	42

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 232/76	Cauza F-88/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 30 iunie 2011 — Van Asbroeck/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Decizie de încadrare în grad intermediar — Cerere de reexaminare — Fapt nou esențial — Inexistență — Acțiune vădit inadmisibilă) 42	42
2011/C 232/77	Cauza F-125/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 29 iunie 2011 — Schuerewegen/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Măsură de îndepărtare de la locul de muncă — Retragera legitimației de serviciu — Retragera dreptului de acces la rețeaua informatică — Reclamație administrativă prealabilă — Transmitere pe cale electronică — Luarea la cunoștință efectivă de către administrație — Tardivitate — Inadmisibilitate vădită) 42	42
2011/C 232/78	Cauza F-90/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 20 mai 2011 — Florentiny/Parlamentul European 43	43
2011/C 232/79	Cauza F-93/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 25 mai 2011 AL/Parlamentul European 43	43
2011/C 232/80	Cauza F-120/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 aprilie 2011 — AR/Comisia 43	43

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 232/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 226, 30.7.2011

Publicații anterioare

JO C 219, 23.7.2011

JO C 211, 16.7.2011

JO C 204, 9.7.2011

JO C 194, 2.7.2011

JO C 186, 25.6.2011

JO C 179, 18.6.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALUL

Camera de recursuri

(2011/C 232/02)

La 6 iulie 2011, Tribunalul a hotărât că, pentru perioada cuprinsă între 1 septembrie 2011 și 31 august 2013, camera de recursuri va fi compusă din președintele Tribunalului și, potrivit unui sistem de rotație, din doi președinți de cameră.

Judecătorii care, împreună cu președintele camerei de recursuri, vor compune completul extins de cinci judecători vor fi cei trei judecători ai completului sesizat inițial și, potrivit unui sistem de rotație, doi președinți de cameră.

Criterii de repartizare a cauzelor pe camere

(2011/C 232/03)

La 6 iulie 2011, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a stabilit criteriile de repartizare a cauzelor pe camere pentru perioada cuprinsă între 1 septembrie 2011 și 31 august 2013, după cum urmează:

1. Recursurile declarate împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice se atribuie camerei de recursuri imediat după depunerea cererii, fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.
2. Celelalte cauze, în afara celor menționate la punctul 1, se repartizează camerelor compuse din trei judecători imediat după depunerea cererii introductive și fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.

Cauzele menționate la prezentul punct se repartizează pe camere în conformitate cu trei sisteme de rotație distincte stabilite în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă:

- pentru cauzele care privesc punerea în aplicare a regulilor de concurență aplicabile întreprinderilor, a regulilor privind ajutoarele de stat și a regulilor privind măsurile de protecție comercială;
- pentru cauzele care privesc drepturile de proprietate intelectuală prevăzute la articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură;
- pentru toate celelalte cauze.

În cadrul acestor sisteme de rotație, camera care se întrunește în complet de trei judecători, compusă din patru judecători, va fi luată în considerare de două ori la fiecare a treia rotație.

Președintele Tribunalului va putea deroga de la aceste sisteme de rotație pentru a ține seama de conexitatea anumitor cauze sau pentru a asigura repartizarea echilibrată a volumului de muncă.

Desemnarea judecătorului care îl înlocuiește pe președinte în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii

(2011/C 232/04)

La 6 iulie 2011, Tribunalul a decis, în conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, să îl desemneze pe domnul judecător Prek pentru a-l înlocui pe președintele Tribunalului în caz de împiedicare sau de absență a acestuia, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii pentru perioada cuprinsă între 1 septembrie 2011 și 31 august 2012.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank 's-Gravenhage — Țările de Jos) — Fatma Pehlivan/Staatssecretaris van Justitie

(Cauza C-484/07) ⁽¹⁾

(Acordul de asociere CEE Turcia — Reîntregirea familiei — Articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Copil al unui lucrător turc care a coabitat cu acesta timp de mai mult de trei ani, dar s-a căsătorit înainte de expirarea termenului de trei ani prevăzut de dispoziția menționată — Drept național care pune în discuție, din acest motiv, permisul de ședere al persoanei interesate)

(2011/C 232/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fatma Pehlivan

Pârât: Staatssecretaris van Justitie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank 's-Gravenhage — Interpretarea articolului 7 alineatul (1) prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere între Comunitatea Economică Europeană și Turcia — Copil al unui lucrător turc care a avut reședința la acesta pe o perioadă de cel puțin trei ani, dar care în acest interval s-a căsătorit în Turcia cu un resortisant turc, fără a informa autoritățile competente în legătură cu aceasta

Dispozitivul

Articolul 7 primul paragraf prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, trebuie interpretat în sensul că:

— această dispoziție se opune unei reglementări a unui stat membru potrivit căreia membrul familiei autorizat în mod corespunzător să se alăture unui lucrător migrant turc care este deja încadrat pe piața legală a muncii din acest stat pierde beneficiul drepturilor întemeiate pe reîntregirea familiei în temeiul aceleiași dispoziții pentru simplul fapt că, devenit major, se căsătorește, deși continuă să locuiască cu acest lucrător în primii trei ani ai șederii sale în statul membru gazdă;

— un resortisant turc care, precum reclamanta din acțiunea principală, intră sub incidența dispoziției menționate poate revendica în mod valabil un drept de ședere în statul membru gazdă în temeiul acesteia, în pofida împrejurării că s-a căsătorit înainte de expirarea perioadei de trei ani prevăzute la primul paragraf prima liniuță menționat anterior, în măsura în care, în toată această perioadă, a locuit efectiv împreună cu lucrătorul migrant turc prin intermediul căruia a fost admis pe teritoriul acestui stat membru în temeiul reîntregirii familiei.

⁽¹⁾ JO C 8, 12.1.2008.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Camera de recurs a școlilor europene) — Paul Miles și alții/Școlile europene

(Cauza C-196/09) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Noțiunea „instanță dintr-un stat membru” în sensul articolului 267 TFUE — Camera de recurs a școlilor europene — Sistem de remunerare a profesorilor detașați la școli europene — Neadaptarea remunerațiilor ca urmare a deprecierei lirei sterline — Compatibilitate cu articolele 18 TFUE și 45 TFUE)

(2011/C 232/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Camera de recurs a școlilor europene

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Paul Miles, Robert Watson Mac Donald

Pârâtă: Școlile Europene

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Camera de recurs a școlilor europene — Interpretarea articolelor 12, 39 și 234 din Tratatul CE — Noțiunea „instanță națională” în sensul articolului 234 CE — Sistem de remunerare a profesorilor detașați la școli europene — Neadaptarea remunerațiilor ca urmare a deprecierei lirei sterline — Încălcarea principiilor egalității de tratament și liberei circulații a lucrătorilor

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare care provine de la Camera de recurs a școlilor europene.

(¹) JO C 193, 15.8.2009.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Gerechtshof te 's-Gravenhage — Țările de Jos) — Staat der Nederlanden/Denkavit Nederland BV și alții

(Cauza C-346/09) (¹)

(Agricultură — Sănătate animală — Directiva 90/425/CEE — Reglementare națională temporară care urmărește combaterea răspândirii encefalopatiei spongiforme bovine prin interzicerea producerii și a comercializării de proteine animale prelucrate pentru hrana animalelor de fermă — Aplicare a acestei reglementări înaintea intrării în vigoare a Deciziei 2000/766/CE prin care se prevedea o astfel de interdicție — Aplicare a acestei reglementări în ceea ce privește două produse care puteau fi exceptate de la interdicția prevăzută de această decizie — Compatibilitate cu Directiva 90/425/CEE și cu Deciziile 94/381/CE și 2000/766/CE)

(2011/C 232/07)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staat der Nederlanden

Pârâte: Denkavit Nederland BV, Cehave Landbouwbelaag Voeders BV, Arie Blok BV, Internationale Handelsmaatschappij „Demeter” BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Interpretarea Directivei 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne (JO L 224, p. 29, Ediție specială, 03/vol. 1, p. 53), a Deciziei 94/381/CE a Comisiei din 27 iunie 1994 cu privire la

anumite măsuri de protecție legate de encefalopatia spongiformă bovină și de furajarea cu proteine derivate de la mamifere (JO L 172, p. 23), a Deciziei 2000/766/CE a Consiliului din 4 decembrie 2000 cu privire la anumite măsuri de protecție referitoare la forme transmisibile de encefalopatie spongiformă și furajarea animalelor cu proteine animale (JO L 306, p. 32) și a Deciziei 2001/9/CE a Comisiei din 29 decembrie 2000 cu privire la măsurile de control necesare pentru punerea în aplicare a Deciziei 2000/766/CE a Consiliului cu privire la anumite măsuri de protecție referitoare la forme transmisibile de encefalopatie spongiformă și furajarea animalelor cu proteine animale (JO L 2, p. 32) — Reglementare națională care interzice producția și comercializarea de proteine animale transformate pentru furajarea animalelor de fermă — Data intrării în vigoare și perioada tranzitorie

Dispozitivul

Dreptul Uniunii, în special Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne, precum și Decizia 94/381/CE a Comisiei din 27 iunie 1994 privind anumite măsuri de protecție legate de encefalopatia spongiformă bovină și de hrănirea animalelor cu proteine derivate de la mamifere și Decizia 2000/766/CE a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind anumite măsuri de protecție referitoare la unele forme transmisibile de encefalopatie spongiformă și folosirea proteinelor animale în alimentația animalelor, nu se opune unei reglementări naționale care, în temeiul protecției împotriva encefalopatiei spongiforme bovine, impunea o interdicție temporară privind producerea și comercializarea proteinelor animale prelucrate în hrana animalelor de fermă, în măsura în care situația din statul membru în cauză avea un caracter de urgență care justifica adoptarea imediată a unor astfel de măsuri ca urmare a existenței unor rațiuni serioase privind protecția sănătății animale sau umane. Revine instanței de trimitere obligația de a verifica dacă această din urmă condiție este îndeplinită și dacă a fost respectat principiul proporționalității.

(¹) JO C 282, 21.11.2009.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Amtsgericht Bonn — Germania) — Pfeiderer AG/Bundeskartellamt

(Cauza C-360/09) (¹)

(Concurență — Procedură administrativă — Documente și informații furnizate în cadrul unui program național de clemență — Eventuale efecte negative ale accesului terților la astfel de documente asupra eficacității și a bunei funcționări a cooperării dintre autoritățile care formează Rețeaua europeană de concurență)

(2011/C 232/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Bonn

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pfeiderer AG

Pârât: Bundeskartellamt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Amtsgericht Bonn — Interpretarea dispozițiilor de drept comunitar în materie de înțelegeri, în special a articolelor 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167), precum și a dispozițiilor coroborate ale articolului 10 alineatul (2) CE și ale articolului 3 alineatul (1) litera (g) CE — Documente și informații furnizate de candidații la clemență autorităților de concurență ale statelor membre în aplicarea unui program național de clemență — Eventuale efecte dăunătoare ale accesului terților la astfel de documente asupra eficacității și a bunei funcționări a cooperării între autoritățile care formează Rețeaua europeană a concurenței

Dispozitivul

Dispozițiile dreptului Uniunii în materie de înțelegeri și în special Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 101 TFUE și 102 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca o persoană prejudiciată printr-o încălcare a normelor de concurență ale Uniunii Europene și care urmărește să obțină daune interese să aibă acces la documentele referitoare la o procedură de clemență care îl privește pe autorul încălcării. Revine totuși instanțelor statelor membre, în temeiul dreptului lor național, sarcina de a determina condițiile în care acest acces trebuie acordat sau refuzat, prin evaluarea comparativă a intereselor protejate de dreptul Uniunii.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nejvyšší správní soud — Republica Cehă) — Marie Landtová/Česká správa sociálního zabezpečení

(Cauza C-399/09) (¹)

(Libera circulație a lucrătorilor — Securitate socială — Convenție în materie de securitate socială încheiată între două state membre înainte de aderarea acestora la Uniunea Europeană — Stat membru competent să evalueze perioadele de asigurare realizate — Pensie pentru limită de vârstă — Prestație suplimentară acordată numai resortisanților și rezidenților unui stat membru)

(2011/C 232/09)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Marie Landtová

Pârâtă: Česká správa sociálního zabezpečení

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Nejvyšší správní soud — Interpretarea articolului 12 CE, a articolului 3 alineatul (1), a articolului 7 alineatul (2) litera (c), a articolelor 10 și 46, precum și a punctului 6 din partea A din anexa III, din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Pensie pentru limită de vârstă — Determinarea statului membru competent să evalueze perioadele de asigurare împlinite — Repercusiuni ale reglementării comunitare asupra unui acord în materia securității sociale încheiat între două state membre înaintea aderării acestora la Uniunea Europeană

Dispozitivul

1. Dispozițiile punctului 6 din partea A din anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 629/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2006, coroborate cu articolul 7 alineatul (2) litera (c) din acesta nu se opun unei norme naționale precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede plata unei prestații suplimentare față de prestația pentru limită de vârstă în cazul în care cuantumul acesteia, acordat în temeiul articolului 20 din Convenția bilaterală dintre Republica Cehă și Republica Slovacă încheiată la 29 octombrie 1992, în temeiul măsurilor destinate să reglementeze situația după sciziunea, la 31 decembrie 1992, a Republicii Federale Cehoslovace, este inferior celui care ar fi fost perceput dacă pensia ar fi fost calculată în temeiul normelor de drept al Republicii Ceha.
2. Dispozițiile coroborate ale articolului 3 alineatul (1) și ale articolului 10 din Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 629/2006, se opun unei norme naționale precum cea în cauză în acțiunea principală, care permite plata unei prestații suplimentare față de prestația pentru limită de vârstă numai resortisanților cehi cu reședința pe teritoriul Republicii Ceha, fără ca acest fapt să aibă în mod necesar drept consecință, din punctul de vedere al dreptului Uniunii, privarea de această prestație suplimentară a unei persoane care îndeplinește aceste două condiții.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Cauza C-462/09) ⁽¹⁾

[Apropierea legislațiilor — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Dreptul de reproducere — Excepții și limitări — Excepția privind copia pentru uz personal — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) — Compensatie echitabilă — Debitorul redevenței destinate finanțării acestei compensații — Vânzare la distanță între două persoane cu reședință în state membre diferite]

(2011/C 232/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Stichting de Thuiskopie

Pârâte: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230) — Dreptul de reproducere — Compensatie echitabilă — Vânzare la distanță între două persoane cu reședință în două state membre diferite — Legislație care nu permite încasarea unei compensații

Dispozitivul

1. Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că utilizatorul final care realizează în scop personal reproducerea unei opere protejate trebuie, în principiu, să fie considerat debitorul compensației echitabile prevăzute la alineatul (2) litera (b) menționat. Totuși, statele membre pot institui o redevență pentru copia privată în sarcina persoanelor care pun la dispoziția acestui utilizator final echipamente, aparate sau suporturi de reproducere, în cazul în care aceste persoane au posibilitatea de a repercuta cuantumul redevenței menționate asupra prețului de punere la dispoziție achitat de utilizatorul final.
2. Directiva 2001/29, în special articolul 5 alineatul (2) litera (b) și alineatul (5) din aceasta, trebuie interpretată în sensul că revine statului membru care a instituit un sistem de redevență pentru

copia privată în sarcina producătorului sau a importatorului de suporturi de reproducere a unor opere protejate și pe teritoriul căruia se produce prejudiciul cauzat autorilor prin utilizarea în scopuri private a operelor acestora de către cumpărători rezidenți ai statului membru respectiv obligația de a garanta că acești autori percep în mod efectiv compensația echitabilă destinată despăgubirii pentru prejudiciul menționat. În această privință, simplul fapt că vânzătorul profesionist de echipamente, de aparate sau de suporturi de reproducere este stabilit în alt stat membru decât cel în care au reședința cumpărătorii nu are nicio incidență asupra acestei obligații de rezultat. Revine instanței naționale, în cazul în care nu este posibilă asigurarea percepției compensației echitabile de la cumpărători, obligația de a interpreta dreptul intern astfel încât să permită perceperea acestei compensații de la un debitor care acționează în calitate de comerciant.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Upravno sodišče Republike Slovenije — Republica Slovenia) — Marija Omejc/Republica Slovenia

(Cauza C-536/09) ⁽¹⁾

[Politica agricolă comună — Scheme de ajutoare comunitare — Sistem integrat de gestionare și control — Regulamentul (CE) nr. 796/2004 — Împiedicarea realizării controlului la fața locului — Noțiune — Agricultor care nu locuiește pe exploatare — Reprezentant al agricultorului — Noțiune]

(2011/C 232/11)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Upravno sodišče Republike Slovenije

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Marija Omejc

Pârâtă: Republika Slovenija

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare Upravno sodišče Republike Slovenije — Interpretarea articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială 03/vol. 56, p. 210) — Noțiunea de împiedicare a realizării controlului la fața locului — Noțiunea de reprezentant al agricultorului în cazul în care agricultorul nu locuiește pe exploatare

Dispozitivul

1. Termenii „împiedică realizarea controlului la fața locului”, care figurează la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori, corespund unei noțiuni autonome de drept al Uniunii ce trebuie interpretată în mod uniform în toate statele membre în sensul că aceasta acoperă, pe lângă comportamentele intenționate, orice act sau orice omisiune atribuită neglijenței agricultorului sau reprezentantului său având drept consecință împiedicarea realizării controlului la fața locului în integralitatea sa, atunci când acest agricultor sau reprezentantului său nu a luat toate măsurile care pot fi cerute în mod rezonabil din partea sa pentru a garanta că acest control se realizează în mod integral.
2. Respingerea cererilor de ajutor în cauză, în temeiul articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004, nu depinde de informarea agricultorului sau a reprezentantului său în mod adecvat cu privire la partea din control la fața locului care necesită participarea acestuia.
3. Noțiunea „reprezentant”, prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004, constituie o noțiune autonomă de drept al Uniunii care trebuie interpretată în mod uniform în toate statele membre în sensul că acoperă, în cadrul controalelor la fața locului, orice persoană adultă cu capacitate de exercițiu care locuiește pe exploatarea agricolă și căreia îi este încredințată cel puțin o parte din gestiunea acestei exploatare, în măsura în care agricultorul și a exprimat în mod clar voința de a i conferi mandat pentru a l reprezenta și, prin urmare, s a angajat să își asume toate actele și toate omisiunile acestei persoane.
4. Articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 796/2004 trebuie interpretat în sensul că agricultorul care nu locuiește pe exploatarea agricolă pentru care este responsabil nu este obligat să numească un reprezentant care să poată fi contactat, în general, în orice moment la această exploatare.

(¹) JO C 63, 13.3.2010

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-10/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Deductibilitatea donațiilor efectuate în favoarea instituțiilor care desfășoară activități de cercetare și de învățământ — Limitarea deductibilității la donațiile efectuate în favoarea instituțiilor stabilite pe teritoriul național)

(2011/C 232/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 56 CE și a articolului 40 din Acordul din 2 mai 1992 privind Spațiul Economic European (JO 1994, L 1, p. 3) — Reglementare națională care supune acordarea avantajului fiscal prevăzut pentru donații către organisme publice de cercetare și de învățământ condiției ca beneficiarul donației să aibă sediul pe teritoriul național

Dispozitivul

1. Prin autorizarea deductibilității fiscale a donațiilor efectuate în favoarea unor instituții care desfășoară activități de cercetare și de învățământ numai în cazul instituțiilor stabilite în Austria, Republica Austria a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 56 CE și al articolului 40 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.
2. Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 63, 13.3.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Højesteret — Danemarca) — Unomedical A/S/Skatteministeriet

(Cauza C-152/10) (¹)

[Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Saci de drenaj pentru dializă din plastic destinați exclusiv utilizării cu dializoare (rinichi artificiali) — Saci de drenaj urinar din plastic destinați exclusiv utilizării cu catetere — Pozițiile 9018 și 3926 — Noțiunile „părți” și „accesorii” — Alte articole din material plastic]

(2011/C 232/13)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Højesteret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Unomedical A/S

Pârât: Skatteministeriet

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Højesteret — Interpretarea anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3) — Saci de colectare din plastic destinați exclusiv utilizării împreună cu rinichi artificiali — Încadrare la poziția 9010 90 30 sau la poziția 3926 90 99 — Saci de colectare din plastic destinați exclusiv utilizării împreună cu catetere — Încadrare la poziția 9018 39 00 sau la poziția 3926 90 99 — Noțiunea „părți și accesorii”

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunile sale aplicabile acțiunii principale, trebuie interpretată în sensul că sacul de drenaj pentru dializă, fabricat din material plastic, special conceput pentru a fi utilizat cu un dializor (rinichi artificial) și care nu poate fi folosit decât în acest mod, trebuia, între luna mai a anului 2001 și luna decembrie a anului 2003, să fie clasificat la subpoziția 3926 90 99 din această nomenclatură ca „materiale plastice și articole din material plastic”, iar sacul de drenaj urinar, fabricat din material plastic, special conceput pentru a fi utilizat cu un cateter și care nu poate, din acest motiv, să fie utilizat decât în acest mod, trebuia, pentru aceeași perioadă, să fie clasificat la subpoziția 3926 90 99 din nomenclatura menționată ca „materiale plastice și articole din material plastic”.

(¹) JO C 148, 5.6.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Republica Polonă) — Logstor ROR Polska Sp z o.o./ Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

(Cauza C-212/10) (¹)

(Fiscalitate — Impozit pe capital — Directiva 69/335/CEE — Impozitarea indirectă a majorării de capital — Impozitarea unui împrumut contractat de o societate de capital de la o persoană care are dreptul la un procent din profiturile aceleiași societăți — Dreptul unui stat membru de a reintroduce un impozit care nu mai era în vigoare la data aderării acestuia la Uniunea Europeană)

(2011/C 232/14)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Logstor ROR Polska Sp z o.o.

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach — Interpretarea articolului 4 alineatul (2) din Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului (JO L 249, p. 25, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 9), astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985 (JO L 156, p. 23, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 75) — Drept al unui stat membru de a reintroduce un impozit eliminat la data aderării la Uniunea Europeană —

Drept de aport — Impozitare a unui împrumut contractat de o societate de capital de la o persoană care are dreptul la un procent din beneficiile societății

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind taxele indirecte aplicate majorării capitalului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 85/303/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985, trebuie interpretat în sensul că se opune posibilității ca un stat membru să reintroducă un impozit pe capital care se aplică asupra împrumutului contractat de o societate de capital, dacă creditorul are dreptul la un procent din profiturile societății, în cazul în care statul membru a renunțat anterior la aplicarea acestui impozit.

(¹) JO C 209, 31.7.2010

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2011 — Union Investment Privatfonds GmbH/UniCredito Italiano SpA, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-317/10 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Mărcile verbale UNIWEB și UniCredit Wealth Management — Opoziție a titularului mărcilor verbale naționale UNIFONDS și UNIRAK, precum și al mărcii figurative naționale UNIZINS — Aprecierea riscului de confuzie — Risc de asociere — Serie sau familie de mărci]

(2011/C 232/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Union Investment Privatfonds GmbH (reprezentanți: J. Zindel și C. Schmid, avocați)

Celelalte părți în proces: UniCredito Italiano SpA, (reprezentant: G. Florida, avocat), Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 27 aprilie 2010 — UniCredito Italiano/OAPI — Union Investment Privatfonds (cauzele conexe T-303/06 și T-337/06) prin care Tribunalul a respins cererile formulate de Union Investment Privatfonds GmbH privind acțiunile introduse împotriva a două decizii ale Camerei a doua de recurs a OAPI din 5 septembrie 2006 (cauzele conexe R 196/2005-2 și R 211/2005-2) și din 25 septembrie 2006 (cauzele conexe R 456/2005-2 și R 502/2005-2) privind proceduri de opoziție între Union Investment Privatfonds GmbH și UniCredito Italiano SpA

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 27 aprilie 2010, *UniCredito Italiano/OAPI — Union Investment Privatfonds (UNIWEB)* (T-303/06 și T-337/06).
2. Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

(¹) JO C 146, 11.9.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 11 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria) — Tony Georgiev Semerdzhiev/ET Del-Pi-Krasimira Mancheva

(Cauza C-32/10) (¹)

[Articolul 92 alineatul (1) din Regulamentul de procedură — Directiva 90/314/CEE — Pachete de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite — Fapte anterioare aderării Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană — Necompetență vădită a Curții pentru a răspunde la întrebările preliminare]

(2011/C 232/16)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Tony Georgiev Semerdzhiev

Pârâtă: ET Del-Pi-Krasimira Mancheva

în prezență: ZAD Bulstrad VIG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Varhoven kasatsionen sad — Interpretarea articolului 2 punctul 1 litera (c), a articolului 4 alineatul (1) litera (b) punctul (iv) și a articolului 5 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf din Directiva 90/314/CEE a Consiliului din 13 iunie 1990 privind pachetele de servicii pentru călătorii, vacanțe și circuite (JO L 158, p. 59, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 248) — Noțiunea „alte servicii turistice” care nu sunt subsidiare transportului sau cazării aflate în sarcina organizatorului — Obligația organizatorului de a încheia pentru fiecare consumator un contract individual de asigurare și de a-i furniza acestuia originalul înainte de călătorie — Obligația organizatorului de a încheia un contract individual de asistență care să acopere cheltuielile de repatriere în caz de accident — Noțiunea „daune” cauzate consumatorului prin neexecutarea sau executarea defectuoasă a contractului — Includerea prejudiciilor morale

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă pentru a răspunde la întrebările adresate de Varhoven kasatsionen sad (Bulgaria).

(¹) JO C 100, 17.4.2010.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 23 mai 2011 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulate de Tribunal de première instance de Namur — Belgia) — André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)/État belge — SPF Finances

(Cauzele conexate C-267/10 și C-268/10) (¹)

[Articolul 6 alineatul (1) TUE — Articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Deținerea și vânzarea de tutun prelucrat pentru fumat — Dispoziții naționale care autorizează perceperea accizelor pe produsele din tutun — Necompetență vădită a Curții]

(2011/C 232/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Namur

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)

Pârât: État belge — SPF Finances

cu participarea: État belge — Service public fédéral Défense

Obiectul

Cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de première instance de Namur — Interpretarea articolului 6 alineatul (1) primul paragraf TUE și a articolului 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Compatibilitatea cu obiectivul protecției sănătății umane a unei reglementări naționale care permite fabricarea, importul, promovarea și comercializarea tutunului prelucrat pentru fumat, recunoscut ca fiind grav dăunător — Validitatea, în lumina normelor citate anterior, a dispozițiilor naționale care autorizează perceperea accizelor pe produsele din tutun

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în mod vădit incompetentă pentru a răspunde la întrebările adresate de Tribunal de première instance de Namur (Belgia) prin deciziile din 24 martie 2010.

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

**Ordonanța Curții din 14 aprilie 2011 — Luigi Marcuccio/
Curtea de Justiție a Uniunii Europene**

(Cauza C-460/10 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Răspundere extracontractuală — Reprezentarea reclamantului — Avocat care nu a fost mandatat — Notificare a unui recurs — Cerere de daune interese — Curtea de Justiție a Uniunii Europene — Respingere — Acțiune în anulare — Prejudiciu despre care se pretinde că a fost suferit — Acțiune în despăgubire — Recurs în parte în mod vădit inadmisibil și în parte în mod vădit nefondat)

(2011/C 232/18)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentant: A.V. Placco, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 6 iulie 2010, Marcuccio/Comisia (T-401/09), prin care Tribunalul a respins, pe de o parte, cererea de anulare a pretinselor decizii ale Curții de Justiție prin care se respinge cererea de despăgubire pentru prejudiciul care rezultă dintr-o pretinsă neregularitate săvârșită la notificarea către domnul Luigi Marcuccio a recursului în cauza T-20/09 P și, pe de altă parte, o cerere de despăgubiri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Îl obligă pe domnul Marcuccio la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului.

⁽¹⁾ JO C 328, 4.12.2010.

**Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 15 aprilie 2011
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare
formulată de Commissione tributaria provinciale di Parma
— Italia) — Danilo Debiassi/Agenzia delle Entrate, Ufficio di
Parma**

(Cauza C-613/10) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Inadmisibilitate vădită)

(2011/C 232/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Parma

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Danilo Debiassi

Pârâtă: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Commissione tributaria provinciale di Parma — Interpretarea articolului 13 punctul A din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Deducerea taxei achitate în amonte — Structuri sanitare publice sau private care desfășoară o activitate scutită — Legislație națională care exclude deducerea taxei aferente cumpărării de bunuri sau de servicii utilizate în respectivele activități scutite

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Commissione tributaria provinciale di Parma (Italia), prin decizia din 7 iulie 2010, este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Fővárosi Bíróság (Ungaria) la 18 aprilie 2011 — Bericap/
Plastinnova 2000**

(Cauza C-180/11)

(2011/C 232/20)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Bericap Záródástechnikai Bt.

Pârâtă: Plastinnova 2000 Kft.

Cealaltă parte în procedură: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (fostă Magyar Szabadalmi Hivatal)

Întrebările preliminare

1. Măsurile, procedurile și reparațiile care, în cadrul unei proceduri de reformare privind o cerere de respingere a protecției unui model de utilitate, se aplică în așa mod încât instanța națională nu este obligată să respecte concluziile sau celelelate declarații cu efecte juridice ale părților, și are competența de a dispune din oficiu prezentarea probelor pe care le consideră necesare, sunt conforme dreptului Uniunii Europene?
2. Măsurile, procedurile și reparațiile care, în cadrul unei proceduri de reformare privind o cerere de respingere a protecției unui model de utilitate, se aplică în așa mod încât, în aprecierea sa, instanța națională nu este obligată să respecte o decizie administrativă pronunțată cu privire la o cerere de respingere, nici constatările de fapt efectuate în aceasta, nici, în special, motivele de respingere invocate în cursul procedurii administrative, sau chiar prin declarațiile sau prin afirmațiile formulate sau prin elementele de probă prezentate în cursul acesteia, sunt conforme dreptului Uniunii Europene?

3. Măsurile, procedurile și reparațiile care, în cadrul unei proceduri de reformare privind o nouă cerere de respingere a protecției unui model de utilitate se aplică în așa mod încât instanța națională exclude, dintre elementele de probă prezentate în cadrul noii cereri — inclusiv pe cele privind stadiul tehnicii — pe cele care au fost deja prezentate cu ocazia unei cereri anterioare de respingere a protecției modelului de utilitate sunt conforme dreptului Uniunii Europene?

Recurs introdus la 27 aprilie 2011 de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-385/07, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Comisia Europeană

(Cauza C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Fédération internationale de football association (FIFA)
(reprezentanți: A. Barav și D. Reymond, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurentei

- confirmarea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-385/07 în ceea ce privește admisibilitatea;
- anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-385/07 în ceea ce privește fondul, în măsura în care prin aceasta se aprobă înscrierea meciurilor „non-prime” ale FIFA World Cup™ pe lista belgiană de evenimente „de importanță majoră pentru societate” în sensul directivei;
- soluționarea definitivă a litigiului conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată suportate de FIFA aferente procedurii în primă instanță și prezentei proceduri de recurs.

Motivele și principalele argumente

1. **Eroare de drept, încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție, a articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552/CEE⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE⁽²⁾, și a dreptului UE, aplicarea eronată a articolului 296 TFUE** (depășirea limitelor controlului jurisdicțional, motivare contradictorie, invocarea unor motive care nu au fost formulate în decizia atacată referitoare la calificarea FIFA World Cup™ și tragerea unor concluzii juridice eronate din acestea, răsturnarea sarcinii probei) Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul UE prin faptul că a invocat motive care nu figurau în decizia Comisiei⁽³⁾ pentru a constata că Comisia a calificat în mod corect FIFA World Cup™ ca având „un caracter unitar, ca eveniment” în sensul Directivei 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, prin faptul că a prezentat motive contradictorii și lipsite de coerență, prin faptul că a susținut că statele membre nu ar trebui să indice motive speciale pentru a înscrie FIFA World Cup™ în integralitatea sa pe lista lor de evenimente de importanță majoră și prin faptul că a răsturnat sarcina probei.
2. **Eroare de drept, încălcarea articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, aplicarea eronată a articolului 296 TFUE, încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție** (calificare eronată a FIFA World Cup™, depășirea limitelor controlului jurisdicțional, întemeiere pe considerații care nu figurează în decizia atacată, apreciere eronată a faptelor referitoare la meciurile „non-prime” și tragerea unor concluzii juridice eronate din acestea, aprecierea motivelor prezentate în decizia atacată ca fiind suficiente, neluarea în considerare a argumentelor invocate) Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul UE prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat și a prezentat motive suficiente în susținerea concluziei sale conform căreia FIFA World Cup™ în integralitatea sa reprezintă un eveniment de importanță majoră pentru societatea belgiană în sensul Directivei 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE. În special, Tribunalul a comis o eroare de drept și a tras concluzii juridice eronate din situația de fapt, susținând constatările nefondate ale Comisiei conform cărora FIFA World Cup™ are „un interes general deosebit în Belgia”, a fost în mod tradițional difuzată în direct de canalele de televiziune gratuite și a beneficiat de cote ridicate de audiență.
3. **Eroare de drept, încălcarea dreptului UE, încălcarea articolului 3a alineatele (1) și (2) din Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, aplicarea eronată a articolului 296 TFUE, încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție** (nerespectarea întinderii controlului jurisdicțional, aprecierea conform căreia Comisia a constatat în mod corect și a prezentat motive suficiente în susținerea concluziei sale privind compatibilitatea cu dreptul UE a măsurilor belgiene notificate și privind caracterul proporțional al restricțiilor determinate de acestea, interpretarea eronată a domeniului de aplicare al dreptului la informare și al interesului public de a asigura un acces larg la evenimentele televizate de importanță majoră pentru societate)

Acest motiv este format din două aspecte:

Primul aspect: Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat că măsurile belgiene notificate erau compatibile cu dreptul UE, în pofida faptului că restricțiile privind dreptul de stabilire nu au fost examinate în cadrul deciziei atacate. Tribunalul a încălcat de asemenea dreptul UE prin faptul că a considerat că restricțiile privind dreptul de stabilire erau proporționale și prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat și a prezentat motive suficiente în susținerea concluziei sale conform căreia restricțiile privind libera prestare a serviciilor erau proporționale.

Al doilea aspect: Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat că măsurile belgiene notificate erau compatibile cu dreptul UE, în pofida faptului că restricțiile privind drepturile de proprietate ale FIFA nu au fost examinate în cadrul deciziei atacate. Tribunalul a încălcat de asemenea dreptul UE prin faptul că a considerat că restricțiile privind dreptul de proprietate al FIFA erau proporționale.

⁽¹⁾ Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215).

⁽²⁾ Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 202, p. 60, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 232).

⁽³⁾ Decizia (2007/479/CE) Comisiei din 25 iunie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor adoptate de Belgia în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 295, p. 12).

Recurs introdus la 27 aprilie 2011 de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-68/08, Fédération Internationale de Football Association (FIFA)/Comisia Europeană

(Cauza C-205/11 P)

(2011/C 232/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Fédération internationale de football association (FIFA) (reprezentanți: A. Barav și D. Reymond, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regatul Belgiei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

- confirmarea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-68/08 în ceea ce privește admisibilitatea;
- anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 17 februarie 2011 în cauza T-68/08 în ceea ce privește fondul, în măsura în care prin aceasta se aprobă înscrierea meciurilor „non-prime” ale FIFA World Cup™ pe lista stabilită de Regatul Unit de evenimente „de importanță majoră pentru societate” în sensul directivei;
- soluționarea definitivă a litigiului conform articolului 61 din Statutul Curții de Justiție;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată suportate de FIFA aferente procedurii în primă instanță și cele aferente prezentei proceduri de recurs.

Motivele și principalele argumente

1. **Eroare de drept, încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție, a articolului 3a alineatul (2) din Directiva 89/552/CEE⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE⁽²⁾, și a dreptului UE, aplicarea eronată a articolului 296 TFUE** (depășirea limitelor controlului jurisdicțional, motivare contradictorie, invocarea unor motive care nu au fost formulate în decizia atacată referitoare la calificarea FIFA World Cup™ și tragerea unor concluzii juridice eronate din acestea, răsturnarea sarcinii probei)

Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul UE prin faptul că a invocat motive care nu figurau în decizia Comisiei⁽³⁾ pentru a constata că Comisia a calificat în mod corect FIFA World Cup™ ca având „un caracter unitar, ca eveniment” în sensul Directivei 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, prin faptul că a prezentat motive contradictorii și lipsite de coerență, prin faptul că a susținut că statele membre nu ar trebui să indice motive speciale pentru a înscrie FIFA World Cup™ în integralitatea sa pe lista lor de evenimente de importanță majoră și prin faptul că a răsturnat sarcina probei.

2. **Eroare de drept, încălcarea articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție, aplicarea eronată a articolului 296 TFUE** (aprecierea conform căreia Comisia a susținut în mod corect că lista de măsuri a Regatului Unit a fost elaborată „într-un mod clar și transparent”)

Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul UE prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat că lista de evenimente a Regatului Unit a fost elaborată „într-un mod clar și transparent”, conform dispozițiilor Directivei 89/552/EEC, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, deși înscrierea FIFA World Cup™ în integralitatea sa pe această listă a fost decisă împotriva unui aviz contrar unanim și că această înscriere a fost prezentată Comisiei, printre altele, în temeiul unor motive care nu existau la momentul elaborării listei menționate.

3. **Eroare de drept, încălcarea articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, aplicarea eronată a articolului 296 TFUE, încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție** (calificare eronată a FIFA World Cup™, depășirea limitelor controlului jurisdicțional, întemeiere pe considerații care nu figurează în decizia atacată, apreciere eronată a faptelor referitoare la meciurile „non-prime” și tragerea unor concluzii juridice eronate din acestea, aprecierea motivelor prezentate în decizia atacată ca fiind suficiente, neluarea în considerare a argumentelor invocate)

Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul UE prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat și a prezentat motive suficiente în susținerea concluziei sale conform căreia FIFA World Cup™ în integralitatea sa reprezintă un eveniment de importanță majoră pentru societatea Regatului Unit în sensul Directivei 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE. În special, Tribunalul a comis o eroare de drept și a tras concluzii juridice eronate din situația de fapt, susținând constatări nefondate ale Comisiei conform cărora FIFA World Cup™ are „un interes general deosebit în Regatul Unit”, a fost în mod tradițional difuzată în direct de canalele de televiziune gratuite și a beneficiat de cote ridicate de audiență.

4. **Eroare de drept, încălcarea dreptului UE, încălcarea articolului 3a alineatele (1) și (2) din Directiva 89/552/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE, aplicarea eronată a articolului 296 TFUE, încălcarea articolului 36 din Statutul Curții de Justiție** (nerespectarea întinderii controlului jurisdicțional, aprecierea conform căreia Comisia a constatat în mod corect și a prezentat motive suficiente în susținerea concluziei sale privind compatibilitatea cu dreptul UE a măsurilor notificate de Regatul Unit și privind caracterul proporțional al restricțiilor determinate de acestea, interpretarea eronată a domeniului de aplicare al dreptului la informare și al interesului public de a asigura un acces larg la evenimentele televizate de importanță majoră pentru societate)

Acest motiv este format din trei aspecte:

Primul aspect: Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat că măsurile notificate de Regatul Unit erau compatibile cu dreptul UE, în pofida faptului că restricțiile privind dreptul de stabilire nu au fost examinate în cadrul deciziei atacate. Tribunalul a încălcat de asemenea dreptul UE prin faptul că a considerat că restricțiile privind dreptul de stabilire erau proporționale și prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat și a prezentat motive suficiente în susținerea concluziei sale conform căreia restricțiile privind libera prestare a serviciilor erau proporționale.

Al doilea aspect: Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat că măsurile notificate de Regatul Unit erau compatibile cu dreptul UE, în pofida faptului că restricțiile privind drepturile de proprietate ale

FIFA nu au fost examinate în cadrul deciziei atacate. Tribunalul a încălcat de asemenea dreptul UE prin faptul că a considerat că restricțiile privind dreptul de proprietate al FIFA erau proporționale.

Al treilea aspect: Recurenta susține că Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii prin faptul că a apreciat că Comisia a constatat în mod întemeiat și a prezentat motive suficiente în susținerea concluziei sale conform căreia măsurile notificate de Regatul Unit sunt compatibile cu normele de concurență ale UE, pentru motivul că restricțiile privind libera prestare a serviciilor erau justificate. Tribunalul a încălcat de asemenea dreptul UE prin faptul că a considerat că Comisia nu era obligată să definească piața relevantă pentru a aprecia restricțiile privind concurența și că măsurile menționate nu implicau acordarea unor drepturi speciale în sensul articolului 106 alineatul (1) TFUE.

- (¹) Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215).
- (²) Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997 de modificare a Directivei 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 202, p. 60, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 232).
- (³) Decizia (2007/730/CE) Comisiei din 16 octombrie 2007 privind compatibilitatea cu dreptul comunitar a măsurilor luate de Regatul Unit în temeiul articolului 3a alineatul (1) din Directiva 89/552/CEE a Consiliului privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 295, p. 12).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Ítéltábla (Republica Ungară) la 11 mai 2011 — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovávizig), Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Cauza C-218/11)

(2011/C 232/23)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Ítéltábla

Părțile din acțiunea principală

Recurente: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovávizig), Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Cealaltă parte în proces: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Interveniente: Vegyészépítő és Szerelő Zrt., MÁVÉPCELL Kft

Întrebările preliminare

1. Dispoziția potrivit căreia nivelurile minime de capacități prevăzute la articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾ sunt impuse în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) litera (b) din aceeași directivă poate fi interpretată în sensul că autoritățile contractante au dreptul să raporteze nivelurile minime de capacități la un indicator unic din documentul contabil (bilanțul) ales de acestea, pentru verificarea capacității economice și financiare?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, instanța adresează de asemenea întrebarea dacă un document (rezultatul exercițiului financiar) ales pentru a aprecia nivelul minim de capacități, care prezintă un conținut diferit în funcție de reglementările contabile din fiecare stat membru, respectă cerința de conformitate prevăzută la articolul 44 alineatul (2) menționat.
3. Pentru a elimina diferențele care, fără îndoială, există între statele membre este suficient ca autoritatea contractantă, pe lângă documentele alese pentru verificarea capacității economice și financiare, să asigure posibilitatea recurgerii la referințe exterioare [articolul 47 alineatul (3)] sau, în vederea respectării cerinței de conformitate cu privire la toate documentele indicate de autoritatea contractantă, aceasta trebuie să asigure că respectiva capacitate poate fi dovedită în alt mod [articolul 47 alineatul (5)]?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 08, p. 116).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshofs (Germania) la 11 mai 2011 — BrainProducts GmbH/BioSemi V.O.F. și alții

(Cauza C-219/11)

(2011/C 232/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshofs

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: BrainProducts GmbH

Pârâtă: BioSemi V.O.F. și alții

Întrebarea preliminară

Un articol destinat de către producător să fie folosit pentru om în scop de investigație a unui proces fiziologic reprezintă

dispozitiv medical, în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (a) a treia liniuță din Directiva 93/42/CEE ⁽¹⁾, doar atunci când acesta este destinat unui scop medical?

⁽¹⁾ Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, 12.7.1993, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 244), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2007/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 (JO L 247, 21.9.2007, p. 21).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg (Germania) la 11 mai 2011 — Leyla Ecem Demirkan/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-221/11)

(2011/C 232/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgerichts Berlin-Brandenburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Leyla Ecem Demirkan

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

1. Noțiunea de liberă prestare a serviciilor în sensul articolului 41 alineatul (1) din Protocolul adițional la Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia din 23 noiembrie 1970 ⁽¹⁾ include și libera prestare pasivă a serviciilor?
2. În cazul în care răspunsul la întrebarea 1 este afirmativ, protecția liberei prestări pasive a serviciilor care rezultă din articolul 41 alineatul (1) din Protocolul adițional vizează și resortisanții turci, care — precum reclamanta — nu doresc să intre în Republica Federală Germania pentru a beneficia de o prestare concretă de servicii, ci doar în scopul vizitării rudelor pentru o perioadă de ședere de până la trei luni și invocă simpla posibilitate de a beneficia de servicii pe teritoriul Republicii Federale Germania?

⁽¹⁾ JO L 293, p. 4.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Varna (Bulgaria) la 16 mai 2011 — „TETS Haskovo” AD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite

(Cauza C-234/11)

(2011/C 232/26)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: „TETS Haskovo” AD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia po prihodite

Întrebările preliminare

1. Cum trebuie interpretată noțiunea „distrugerea bunului” în sensul articolului 185 alineatul (2) din Directiva 2006/112 ⁽¹⁾ și sunt relevante pentru regularizarea TVA-ul dedus la achiziționarea bunului motivele pentru care s-a realizat distrugerea și/sau condițiile în care s-a produs aceasta?
2. Demolarea bunurilor economice, dovedită în mod corespunzător, efectuată cu unicul scop de a crea bunuri economice noi și moderne având aceeași destinație trebuie înțeleasă ca „o modificare a factorilor utilizați la stabilirea sumei de dedus” în sensul articolului 185 alineatul (2) din Directiva 2006/112?
3. Articolul 185 alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că permite statelor membre să prevadă efectuarea regularizării în cazul distrugerii bunului, dacă la achiziționarea acestuia nu s-a efectuat plata sau nu s-a fost efectuată decât o plată parțială?
4. Articolul 185 alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea de la articolul 79 alineatul 3 și de la articolul 80 alineatul 2 punctul 1 din Legea bulgară privind TVA-ul care prevede efectuarea unei regularizări a deducerii în cazul distrugerii bunului, dacă la achiziționarea acestuia plata s-a efectuat în integralitate iar impozitul calculat a fost achitat, și care impune o altă condiție decât plata pentru neefectuarea regularizării?
5. Articolul 185 alineatul (2) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că exclude posibilitatea regularizării unei deduceri în cazul demolării unei construcții, efectuate cu unicul scop de a edifica în locul acesteia o altă construcție nouă și modernă, având aceeași destinație, și care servește efectuării de operațiuni pentru care se poate efectua deducerea?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7

Acțiune introdusă la 19 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-241/11)

(2011/C 232/27)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková, N. Yerrell, K.-Ph. Wojcik, în calitate de agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 8, 9, 13, 15-18 și articolului 20 alineatele (2)-(4) din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale ⁽¹⁾ și, astfel, prin neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 22 alineatul (1) din directiva menționată, Republica Cehă nu a adoptat măsurile pe care le presupune executarea Hotărârii pronunțate în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă, și, prin urmare, că Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- obligarea Republicii Cehe la plata către Comisie, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a următoarelor sume:
 - o sumă forfetară de 5 644,80 euro pe zi de întârziere la punerea în aplicare a măsurilor pe care le presupune executarea Hotărârii pronunțate în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă, începând de la data pronunțării acestei hotărâri, 14 ianuarie 2010,
 - până la data la care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză sau
 - până la adoptarea măsurilor pe care le presupune pentru Republica Cehă executarea Hotărârii pronunțate în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă, dacă această dată este anterioară datei pronunțării hotărârii în prezenta cauză și
 - o penalitate cu titlu cominatoriu de 22 364,16 euro pe zi de întârziere la punerea în aplicare a măsurilor pe care le presupune executarea Hotărârii pronunțate în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă, începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până la adoptarea măsurilor pe care le presupune pentru Republica Cehă executarea Hotărârii pronunțate în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă;
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La 14 ianuarie 2010, Curtea a pronunțat Hotărârea în cauza C-343/08, Comisia/Republica Cehă, în care a statuat că „prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 8, 9, 13, 15-18 și articolului 20 alineatele (2)-(4) din Directiva 2003/41, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 22 alineatul (1) din această directivă”.

În prezent, Republica Cehă nu a indicat Comisiei că a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 8, 9, 13, 15-18 și articolului 20 alineatele (2)-(4) din Directiva 2003/41, astfel încât să își respecte obligațiile care îi revin în temeiul articolului 22 alineatul (1) din directiva menționată. Prin urmare, Comisia consideră că Republica Cehă nu a adoptat măsurile pe care le presupune executarea Hotărârii pronunțate în cauza C-343/08. În temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, în cazul în care consideră că statul membru în cauză nu a luat măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții, Comisia poate sesiza Curtea și, în același timp, indică cuantumul sumei forfetare sau al penalității cu titlu cominatoriu pe care statul membru în cauză trebuie să le plătească și pe care îl consideră adecvat situației. Potrivit metodei stabilite în Comunicarea Comisiei din 13 decembrie 2005 privind punerea în aplicare a articolului 228 CE [SEC(2005) 1658], Comisia solicită Curții obligarea Republicii Cehe la plata cuantumulului datorat al penalității cu titlu cominatoriu și al sumei forfetare, astfel cum se arată în prezentele concluzii.

(¹) JO L 235, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 219.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgaria) la 19 mai 2011 — Hristo Byankov/Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Cauza C-249/11)

(2011/C 232/28)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen Sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hristo Byankov

Pârât: Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti

Întrebările preliminare

1. Principiul cooperării loiale consacrat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, coroborat cu articolele 20 și 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, impune aplicarea unei dispoziții naționale a unui stat membru, precum cea în litigiu în acțiunea principală, care permite anularea unui act administrativ rămas definitiv pentru a pune capăt încălcării unui drept fundamental constatate printr-o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când acest drept este recunoscut și în dreptul Uniunii Europene, precum dreptul la liberă circulație al resortisanților statelor membre, și atunci când această constatare a încălcării rezultă dintr-o interpretare dată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene normelor de drept al

Uniunii referitoare la restricțiile privind exercitarea unui drept, în cazul în care anularea actului administrativ este necesară pentru a pune capăt încălcării respective?

2. Din articolul 31 alineatele (1) și (3) din Directiva 2004/38/CE (¹) rezultă că, în cazul în care un stat membru a prevăzut în dreptul său național o procedură de contestare a unui act administrativ care limitează dreptul prevăzut la articolul 4 alineatul (1) din directiva menționată, autoritatea administrativă competentă este obligată ca, la cererea destinatarului actului administrativ, să reexamineze actul și să aprecieze legalitatea acestuia, luând în considerare în acest sens și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la interpretarea dispozițiilor de drept al Uniunii ce reglementează condițiile și restricțiile în exercitarea dreptului menționat, astfel încât să se asigure că la data adoptării deciziei de reexaminare, restricția dreptului nu este disproporționată, dacă la acel moment actul administrativ privind aplicarea restricției a rămas deja definitiv?
3. Dispozițiile articolului 52 alineatul (1) a doua teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și cele ale articolului 27 alineatul (1) din Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 (²) și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, se opun aplicării unei dispoziții naționale care impune o limitare a dreptului la liberă circulație în cadrul Uniunii Europene al unui resortisant al unui stat membru al Uniunii numai în considerarea existenței unei datorii care depășește un anumit quantum stabilit prin lege și care nu este însoțită de garanții față de o entitate privată, mai precis față de o societate comercială, în legătură cu o procedură de executare a creanței aflată în curs și fără a ține seama de posibilitatea prevăzută în dreptul Uniunii ca o autoritate a altui stat membru să procedeze la recuperarea creanței?

(¹) JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56

(²) JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 25 mai 2011 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar

(Cauza C-254/11)

(2011/C 232/29)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság
Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Intimat: Shomodi Oskar

Întrebările preliminare

1. Dispoziția de la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1931/2006”), prin care se autorizează o ședere neîntreruptă cu o durată maximă de trei luni — ținând seama în special de dispozițiile articolului 2 litera (a) și ale articolului 3 punctul 3 din regulamentul menționat — trebuie interpretată în sensul că regulamentul menționat autorizează intrări și ieșiri multiple și o ședere maximă neîntreruptă de cel mult trei luni, în conformitate cu acordurile bilaterale încheiate între state membre și țări terțe vecine în temeiul articolului 13 din același regulament, astfel încât, înainte de expirarea termenului de ședere de trei luni, o persoană cu reședința în zonele de frontieră care deține un permis de trecere locală a frontierei poate întrerupe continuitatea șederii neîntrerupte și, după ce a trecut din nou frontiera, dispune din nou de un drept de ședere neîntreruptă de trei luni?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, șederea neîntreruptă, în sensul articolului 5 din Regulamentul nr. 1931/2006, poate fi considerată întreruptă atunci când intrarea și ieșirea au loc în aceeași zi sau în două zile consecutive?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, iar răspunsul la a doua întrebare este negativ, ce interval de timp sau ce alt criteriu de apreciere trebuie luat în considerare pentru a se constata că s-a produs o întrerupere în șederea neîntreruptă, în sensul articolului 5 din Regulamentul nr. 1931/2006?
4. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, dispoziția prin care se autorizează o ședere neîntreruptă cu o durată maximă de trei luni, prevăzută la articolul 5 din Regulamentul nr. 1931/2006, poate fi interpretată în sensul că este necesar să se adauge timpul trecut între intrările și ieșirile multiple și că, ținând seama de dispozițiile articolului 20 alineatul (1) din Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen din 14 iunie 1985 (JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 183) — precum și de orice alte norme de reglementare a spațiului Schengen — în măsura în care totalul obținut atinge 93 de zile (trei luni), este necesar să se considere că permisul de trecere locală a frontierei nu mai conferă un drept de ședere pentru perioada de șase luni calculate de la data primei intrări?
5. În cazul în care răspunsul la a patra întrebare este afirmativ, trebuie luate în considerare, la calcularea totalului, intrările și ieșirile multiple care au loc într-o zi sau intrarea și ieșirea unică care au loc în aceeași zi, și care trebuie să fie metoda de calcul utilizată în acest scop?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor referitoare la micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen (JO L 405, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 9, p. 140).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 26 mai 2011 — „Kremikovtsi” AD/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Cauza C-262/11)

(2011/C 232/30)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: „Kremikovtsi” AD

Pârâți: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile din Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte și, în special, deciziile Consiliului de asociere UE Bulgaria sunt aplicabile ajutoarelor de stat acordate înainte de aderarea Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană în conformitate cu dispozițiile Acordului european de asociere și în special cu articolul 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2, atunci când examinarea incompatibilității ajutoarelor de stat acordate în acest mod are loc după data aderării Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană?

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, este necesară următoarea interpretare:

- (a) Articolul 3 al doilea paragraf din Protocolul adițional la Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte, în ceea ce privește o prelungire a perioadei prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european de asociere trebuie interpretat în sensul că numai Comisia Europeană poate stabili dacă programul de structurare și planurile potrivit articolului 2 din Protocolul adițional au fost puse pe deplin în aplicare și respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european de asociere?

În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, este necesară următoarea interpretare:

- (b) Articolul 3 al treilea paragraf din Protocolul adițional la Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte, în ceea ce privește o prelungire a perioadei prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european de asociere trebuie interpretat în sensul că autoritatea națională competentă a Republicii Bulgaria

are dreptul să adopte o decizie de recuperare a unui ajutor de stat care nu respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european? În cazul unui răspuns negativ al Curții la această întrebare, se solicită o interpretare a următoarei întrebări:

2. Dispoziția de la punctul 1 din secțiunea referitoare la normele de concurență din Anexa V la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană trebuie interpretată în sensul că ajutorul de stat în cauză este un „ajutor nou” în sensul punctului 1 alineatul (2) din această anexă? În cazul unui răspuns afirmativ, dispozițiile articolelor 107 TFUE și 108 TFUE (ex articolele 87 CE și 88 CE) privind ajutorul de stat, precum și dispozițiile Regulamentului nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ se aplică unor astfel de „ajutoare noi”?

(a) În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, este necesar să se răspundă la următoarea întrebare: dispozițiile de la punctul 1 din Anexa V la Actul de aderare trebuie interpretate în sensul că autoritățile naționale competente nu pot proceda la recuperarea unui ajutor de stat precum cel din acțiunea principală până când Comisia nu adoptă o decizie prin care ajutorul de stat respectiv să fie declarat incompatibil cu piața comună?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, Decizia Comisiei Europene din 15 decembrie 2009, prezentată în fața Varhoven administrativen sad [Curtea Administrativă Supremă], trebuie considerată o decizie negativă în caz de ajutor ilegal, în sensul articolului 14 din Regulamentul nr. 659/1999?

⁽¹⁾ JO L 83, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 41

Acțiune introdusă la 31 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-269/11)

(2011/C 232/31)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Lozano Palacios, M. Šimerdová, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, întrucât permite agențiilor de turism, în temeiul articolului 89 din Legea nr. 235/2004 privind taxa pe valoarea adăugată, să aplice regimul special pentru agențiile de turism în cazul prestării serviciilor de turism altor persoane decât călătorilor, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată;
- obligarea Republicii Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În Republica Cehă, regimul special de TVA pentru agențiile de turism, introdus prin articolele 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului, se aplică nu numai serviciilor prestate de agențiile de turism călătorilor, ci și serviciilor prestate altor persoane decât călătorii. Conform articolului 89 din Legea nr. 235/2004 privind taxa pe valoarea adăugată, acest regim special se aplică în Republica Cehă și în cazul în care un serviciu de turism este prestat unei persoane juridice care revinde acel serviciu altor agenții de turism. În opinia Comisiei, acest fapt contravine dispozițiilor articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului în temeiul cărora regimul special pentru agențiile de turism se aplică numai în cazul în care serviciul de turism este prestat unui călător. Atât modul de redactare al articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului, cât și obiectivul urmărit prin aceste dispoziții susțin poziția Comisiei.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Symvoulío tis Epikrateias (Grecia) la 31 mai 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) și alții/Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Cauza C-271/11)

(2011/C 232/32)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulío tis Epikrateias

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomaton Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukis, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Ionnis Tertigkas, Panellinos Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotes, Alexandra Efthimiou și Eleni Saatsaki

Pârâte: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Întrebările preliminare

1. În temeiul articolului 2 din Regulamentul nr. 2042/2003 coroborat cu dispoziția M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la acest regulament și având în vedere cele stabilite prin dispoziția AMC M.B.102 litera (c) punctul (1) (nr. 1.1-1.4, 1.6 și 1.7) din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA privind mijloacele

- acceptabile de conformitate potrivit Regulamentului nr. 2042/2003, legiuitorul național poate, la stabilirea unor măsuri complementare pentru punerea în aplicare a regulamentului, să repartizeze activitatea de inspecție a aeronavelor, în vederea certificării privind conformitatea cu criteriile de navigabilitate în vigoare, între mai multe categorii/profiluri specifice de inspectori, fiecare dintre ele fiind competentă doar pentru controlul navigabilității aeronavei într-un anumit domeniu? În special, este conformă cu Regulamentul nr. 2042/2003 o dispoziție națională precum cea din speță, prin care se instituie inspectorii de navigabilitate (Airworthiness and Avionics Inspectors), inspectorii pentru operațiunile de zbor (Flight Operations Inspectors), inspectorii pentru siguranța din cabina de pasageri (Cabin Safety Inspectors) și inspectorii pentru diplome și licențe (Licensing Inspectors)?
2. În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este afirmativ, dispoziția M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie să fie interpretată în sensul că fiecare membru al personalului căruia îi sunt atribuite sarcini de inspecție a navigabilității unei aeronave numai pentru un anumit sector trebuie să aibă o experiență de cinci ani în toate domeniile vizând asigurarea menținerii navigabilității aeronavei sau este suficientă o experiență de cinci ani numai cu privire la sarcinile care îi sunt atribuite și la specializarea pe care o deține?
3. În cazul în care se răspunde la această întrebare că este suficient ca personalul de control să aibă o experiență de cinci ani în ceea ce privește sarcinile specifice care îi sunt încredințate, o dispoziție națională precum cea din speță, care prevede ca inspectorii de navigabilitate (Airworthiness and Avionics Inspectors), care sunt responsabili pentru supravegherea și controlul instrumentelor de zbor, pentru aprobarea organismelor de întreținere, precum și a operatorilor de aeronave, conform instrucțiunilor din manualul OACI (doc. 9760), trebuie să aibă o experiență de cel puțin cinci ani într-un atelier de întreținere a aeronavelor și să fi lucrat la întreținerea acestora, corespunde dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, potrivit căreia personalul de control trebuie să aibă „cel puțin cinci ani de experiență în domeniul menținerii navigabilității”?
4. În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este afirmativ, este conformă cu Regulamentul nr. 2042/2003 o dispoziție națională precum cea din speță, care echivalează titularii unei licențe de întreținere a aeronavelor în conformitate cu partea 66 (anexa III) din regulament cu titularii unei diplome de învățământ superior în domeniul navigației aeriene, stabilind că atât unii, cât și ceilalți trebuie să fi acumulat experiență într-un atelier de întreținere a aeronavelor pentru a putea fi certificați ca inspectori de navigabilitate?
5. În sensul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (1) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, având în vedere, de asemenea, dispoziția MAC M.B.102 litera (c) punctul 1 nr. 1.4 și 1.5 din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA privind mijloacele acceptabile de conformitate potrivit Regulamentului nr. 2042/2003, experiența de cinci ani în domeniul menținerii navigabilității include experiența practică dobândită eventual în timpul studiilor pentru obținerea titlului universitar sau contează doar experiența dobândită în muncă, indiferent de studii, înainte de terminarea acestora și după obținerea titlului respectiv?
6. În temeiul aceleiași dispoziții din Regulamentul nr. 2042/2003, experiența de cinci ani în domeniul menținerii navigabilității înseamnă și experiența dobândită prin eventuala îndeplinire, în trecut și înainte de intrarea în vigoare a regulamentului, a sarcinilor de inspecție a navigabilității aeronavelor?
7. În temeiul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (2) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, pentru ca titularul unei licențe de întreținere a aeronavelor, în conformitate cu partea 66 (anexa III) din Regulamentul nr. 2042/2003, să fie selecționat ca inspector, este necesar să fi primit o instruire suplimentară în domenii legate de navigabilitatea aeronavelor înainte de a fi selecționat sau este suficient să fi primit această instruire după selecția inițială, dar înainte de a prelua funcția de inspector?
8. În temeiul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (3) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, care prevede ca personalul de control să aibă neapărat o „formare oficială în domeniul aeronautic”, se poate considera că o astfel de formare este constituită dintr-un sistem de formare, stabilit de legiuitorul național, care are următoarele caracteristici: (i) formarea este oferită după selecția inițială a inspectorilor numai pe baza cerințelor formale; (ii) această formare nu se modifică în funcție de cerințele formale ale persoanelor selectate inițial ca inspectori; (iii) în cadrul acestui sistem de formare nu sunt prevăzute procedurile și criteriile de evaluare a elevului, nici un examen final pentru a certifica aptitudinile sale în urma încheierii pregătirii?
9. În temeiul dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003, care prevede ca personalul de control să aibă „un post cu responsabilități corespunzătoare”, poziția ierarhică constituie o condiție indispensabilă pentru a fi certificat ca inspector, în sensul că trebuie să fi deținut, în timpul activității anterioare, un post de rang mai înalt, sau această dispoziție din Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie să fie interpretată, având în vedere și dispoziția AMC M.B.902 litera (b) punctul (3) din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA, în sensul că, după selecția inițială a unei persoane în calitate de inspector, trebuie să i se atribuie acesteia din urmă un post în cadrul autorității competente pentru examinarea navigabilității aeronavelor care să îi dea dreptul să semneze în numele acestei autorități?

10. În cazul în care dispoziția menționată M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la regulament trebuie să fie interpretată în al doilea sens, potrivit acesteia se consideră conformă cu regulamentul o dispoziție de drept național care prevede că certificarea inspectorului are loc la încheierea formării sale teoretice și practice, iar din acest moment el poate examina navigabilitatea aeronavelor semnând singur documentele privind examinarea și angajând autoritatea competentă?
11. Tot în cazul în care dispoziția M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul I din secțiunea B a anexei I la Regulamentul nr. 2042/2003 trebuie să fie interpretată în al doilea sens dintre cele menționate anterior, este conformă cu aceasta o dispoziție națională precum cea din speță, care consideră pur preferențială (pentru personalul selectat inițial ca inspector de navigabilitate), cerința promovării anterioare „în grade mai înalte” și „preluarea conducerii unui atelier de întreținere a aeronavelor?”
12. În temeiul Regulamentului nr. 2042/2003, care nu stabilește dacă și în ce condiții cei care au îndeplinit, înainte de intrarea în vigoare a acestuia, sarcinile de control privind navigabilitatea aeronavelor, specifice pentru un inspector, au dreptul să îndeplinească în continuare aceste sarcini și după intrarea în vigoare a regulamentului menționat, legiuitorul național avea obligația să prevadă că cei care îndeplineau aceste funcții la data intrării în vigoare a regulamentului menționat (sau, eventual, mai devreme) trebuiau să fie certificați din nou în mod automat ca inspectori, fără a fi supuși procedurii prealabile de selecție și de evaluare, sau Regulamentul nr. 2042/2003, care are ca scop îmbunătățirea siguranței operatorilor de aeronave, iar nu stabilirea drepturilor profesionale ale lucrătorilor autorităților competente pentru examinarea navigabilității aeronavelor din statul membru, trebuie să fie interpretat în sensul că statele membre au doar posibilitatea, dacă consideră oportun acest lucru, să folosească în continuare, în calitate de inspectori pentru examinarea navigabilității aeronavelor, persoanele care îndeplineau aceste funcții înainte de intrarea în vigoare a regulamentului menționat, chiar dacă aceste persoane nu întrunesc condițiile impuse de acesta, având în vedere și prevederile în acest sens ale dispoziției M.B.902 litera (b) punctul (4) din capitolul A din secțiunea B a anexei I la Decizia nr. 2003/19/RM/28.11.2003 a EASA?
13. În cazul în care se declară că, potrivit Regulamentului nr. 2042/2003, statele membre sunt obligate să îi certifice din nou în mod automat ca inspectori, fără o procedură de selecție, pe cei care au îndeplinit aceste sarcini înainte de intrarea în vigoare a regulamentului menționat, este compatibilă cu acesta din urmă o dispoziție națională precum cea din speță, care prevede că, pentru a putea fi certificate din nou în calitate de inspectori, aceste persoane trebuie să fi îndeplinit în fapt funcția de inspector nu la data intrării în vigoare a regulamentului menționat, ci după intrarea în vigoare a dispoziției naționale în cauză?

Acțiune introdusă la 9 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-293/11)

(2011/C 232/33)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și C. Soulay, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin aplicarea regimului special de impozitare a agențiilor de turism în materie de TVA în cazul în care serviciile de turism sunt vândute altei persoane decât călătorul, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 306-310 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Regimul agențiilor de turism se aplică numai în cazul serviciilor furnizate direct călătorilor, în conformitate cu cuprinsul directivei în majoritatea limbilor. Chiar și versiunea engleză care, într-un singur loc, utilizează termenul „client” („customer”) nu ar avea sens dacă nu ar viza exclusiv călătorii. Aceeași concluzie reiese din coroborarea tuturor dispozițiilor conexe (argumentul de interpretare sistematică). Din interpretarea istorică rezultă aceeași concluzie, întrucât Directiva TVA a codificat pur și simplu A șasea directivă, fără a-i aduce modificări de conținut. În ceea ce privește interpretarea teleologică, aspectul important este interzicerea dublei impozitări a agenților din anumite state membre (cu excluderea deducerilor în cazul aplicării extinse a regimului agențiilor de turism). Un stat membru izolat nu poate corecta nicio imperfecțiune a directivei în lipsa unei modificări oficiale a textului acesteia.

⁽¹⁾ JO L 347, 11.12.2006, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Acțiune introdusă la 10 iunie 2011 — Republica Italiană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-295/11)

(2011/C 232/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: G. Palmieri, agent și S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Consiliului din 10 martie 2011 de autorizare a unei cooperări consolidate în domeniul creării unei protecții prin brevet unitar (2011/167/UE) ⁽¹⁾;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, Republica Italiană invocă patru motive.

În primul rând, aceasta susține că procedura de cooperare consolidată a fost autorizată de Consiliu cu depășirea limitelor prevăzute de articolul 20 alineatul (1) TUE, potrivit căruia o asemenea procedură este admisă doar în cadrul competențelor neexclusive ale Uniunii. Într-adevăr, Uniunea ar avea o competență exclusivă pentru crearea de „titluri europene”, care au ca temei juridic articolul 118 TFUE.

În al doilea rând, reclamanta invocă faptul că autorizarea cooperării consolidate produce în speță efecte contrare sau oricum neconforme cu obiectivele în considerarea cărora o asemenea instituție e consacrată de tratate. În măsura în care autorizația menționată ar contrazice, dacă nu litera, măcar spiritul articolului 118 TFUE, ea ar încălca articolul 326 alineatul (1) TFUE în măsura în care impune ca formele de cooperare consolidată să respecte tratatele și dreptul Uniunii.

În al treilea rând, Republica Italiană critică faptul că decizia de autorizare a fost adoptată fără o verificare adecvată în raport cu cerința numită *last resort* și fără o motivare corespunzătoare cu privire la acest aspect.

În sfârșit, decizia de autorizare ar încălca articolul 326 TFUE în măsura în care ar aduce atingere pieței interne, ar introduce o barieră în calea schimburilor dintre statele membre și o discriminare între întreprinderi, provocând denaturări ale concurenței. În plus, aceasta nu ar contribui la consolidarea procesului de integrare a Uniunii, fiind astfel contrară articolului 20 alineatul (1) al doilea paragraf TUE.

⁽¹⁾ JO L 76, p. 53.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 14 iunie 2011 — „Dobrudzhanska petrolna kompaniya” AD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia po prihodite (Directorul direcției „contencios și organizarea executării” de pe lângă administrația centrală a Agenției naționale de venituri publice)

(Cauza C-298/11)

(2011/C 232/35)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna (Bulgaria)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: „Dobrudzhanska petrolna kompaniya” AD

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia po prihodite (Directorul direcției „contencios și organizarea executării” de pe lângă administrația centrală a Agenției naționale de venituri publice)

Întrebările preliminare

1. Articolul 80 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 ⁽¹⁾ privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, în cazul unor livrări între părți aflate în legătură, în măsura în care contrapartida este mai mică decât valoarea de piață, baza de impozitare este considerată valoarea de piață a tranzacției numai atunci când furnizorul sau cumpărătorul nu are drept complet de deducere a TVA-ului aferent achiziționării și, respectiv, producerii bunurilor care fac obiectul livrării?
2. Articolul 80 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, dacă furnizorul și-a exercitat dreptul complet de deducere a TVA-ului aferent bunurilor și serviciilor care fac obiectul unor livrări ulterioare între părți aflate în legătură, la o valoare mai mică decât valoarea de piață, și acest drept de deducere nu a fost regularizat conform articolelor 173-177 din directivă, iar livrarea nu intră în sfera scutirii în sensul articolelor 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, al articolului 378 alineatul (2) sau al articolelor 380-390 din directivă, statul membru nu poate să prevadă măsuri potrivit cărora baza de impozitare o constituie exclusiv valoarea de piață?
3. Articolul 80 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care cumpărătorul și-a exercitat dreptul complet de deducere a TVA-ului aferent bunurilor și serviciilor care fac obiectul unor livrări ulterioare între părți aflate în legătură, la o valoare mai mică decât valoarea de piață, și acest drept de deducere nu a fost regularizat conform articolelor 173-177 din directivă, statul membru nu poate să prevadă măsuri potrivit cărora baza de impozitare o constituie exclusiv valoarea de piață?
4. La articolul 80 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată sunt enumerate în mod limitativ cazurile în care sunt îndeplinite condițiile care permit unui stat membru să adopte măsuri astfel încât baza de impozitare aferentă livrărilor să fie valoarea de piață a tranzacției?
5. Este permisă o reglementare de drept național, precum articolul 27 alineatul 3 punctul 1 din Legea bulgară privind TVA-ul, în alte cazuri decât cele enumerate la articolul 80 alineatul (1) literele (a) — (c) din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată?

6. Într-o situație precum cea în speță, dispoziția de la articolul 80 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată are efect direct și poate fi aplicată în mod direct de instanța națională?

(¹) JO L 347 p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7.

Ordonanța președintelui Curții din 20 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Innsbruck — Austria) — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab

(Cauza C-547/09) (¹)

(2011/C 232/36)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 100, 17.4.2010.

Ordonanța președintelui Curții din 17 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-341/10) (¹)

(2011/C 232/37)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Ordonanța președintelui Curții din 20 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Judicial de Vieira do Minho — Portugalia) — Manuel Afonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA

(Cauza C-437/10) (¹)

(2011/C 232/38)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 317, 20.11.2010.

Ordonanța președintelui Curții din 7 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Namur — Belgia) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10)/État belge — SPF Finances

(Cauzele conexate C-622/10 și C-623/10) (¹)

(2011/C 232/39)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzelor.

(¹) JO C 80, 12.3.2011.

Ordonanța președintelui Curții din 17 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Minister van Financiën/G. in 't Veld

(Cauza C-110/11) (¹)

(2011/C 232/40)

Limba de procedură: olandeza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 160, 28.5.2011.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — Oetker
Nahrungsmittel/OAPI — Bonfait (Buonfatti)

(Cauza T-471/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Buonfatti — Marca Benelux verbală anterioară Bonfait — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Bielefeld, Germania) (reprezentant: F. Graf von Stosch, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Manea, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bonfait BV (Denekamp, Țările de Jos)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei amerei a patra de recurs a OAPI din 2 octombrie 2009 (cauza R 340/2007-4) privind o procedură de opoziție între Bonfait BV și Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia R 340/2007-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 2 octombrie 2009 (cauza R 340/2007-4).
2. Obligă OAPI la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/
OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)

(Cauza T-475/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/42)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati, și C. Signorini, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 septembrie 2009 (cauza R 500/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 24 septembrie 2009 (cauza R 500/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

**Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/
OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)**(Cauza T-476/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/43)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati și C. Signorini, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 septembrie 2009 (cauza R 1006/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 24 septembrie 2009 (cauza R 1006/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.**Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/
OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)**(Cauza T-477/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/44)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati și C. Signorini, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 septembrie 2009 (cauza R 1008/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 24 septembrie 2009 (cauza R 1008/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

**Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/
OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER)**(Cauza T-478/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati, și C. Signorini, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 septembrie 2009 (cauza R 1009/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 24 septembrie 2009 (cauza R 1009/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

**Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/
OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Garden)**(Cauza T-479/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER Garden — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/46)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati și C. Signorini, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 24 septembrie 2009 (cauza R 1044/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 24 septembrie 2009 (cauza R 1044/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/OAPI — Bricocenter Italia (BRICOCENTER)(Cauza T-480/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICOCENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/47)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati și C. Signorini, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 septembrie 2009 (cauza R 1045/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 septembrie 2009 (cauza R 1045/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.**Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB/OAPI — Bricocenter Italia (maxi BRICO CENTER)**(Cauza T-481/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative maxi BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati și C. Signorini, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 septembrie 2009 (cauza R 1046/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 septembrie 2009 (cauza R 1046/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

**Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/
OAPI — Bricocenter Italia (BRICO CENTER Città)**(Cauza T-482/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BRICO CENTER Città — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/49)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati și C. Signorini, avocați)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 septembrie 2009 (cauza R 1047/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 septembrie 2009 (cauza R 1047/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

**Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ATB Norte/
OAPI — Bricocenter Italia (Affiliato BRICO CENTER)**(Cauza T-483/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative Affiliato BRICO CENTER — Mărcile comunitare figurative anterioare ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro și CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 232/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: ATB Norte, SL (Burgos, Spania) (reprezentanți: inițial P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver și G. Marín Raigal, ulterior F. Brandolini Kujman, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și G. Mannucci, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Italia) (reprezentanți: G. Ghidini, M. Mergati și C. Signorini, avocați)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 septembrie 2009 (cauza R 1048/2008-4) privind o procedură de opoziție între ATB Norte, SL și Bricocenter Italia Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 septembrie 2009 (cauza R 1048/2008-4) în măsura în care prin aceasta s-a admis calea de atac formulată de Bricocenter Italia Srl în fața camerei de recurs privind serviciile de „publicitate”, de „conducerea afacerilor” și de „administrarea afacerilor”, vizate în cererea de înregistrare a mărcii comunitare.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. ATB Norte, SL, Bricocenter Italia și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în cursul procedurii în fața Tribunalului.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Tribunalului din 28 iunie 2011 — ReValue Immobilienberatung/OAPI (ReValue)**(Cauza T-487/09) ⁽¹⁾**

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative ReValue — Refuz parțial de înregistrare — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2011/C 232/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Germania) (reprezentanți: inițial S. Fiscoeder și M. Schork, ulterior S. Fiscoeder, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Hanne, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 7 octombrie 2009 (cauza R 531/2009-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ ReValue ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă ReValue Immobilienberatung GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 37, 13.2.2010.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 10 iunie 2011 — Eurallumina/Comisia**(Cauza T-207/07 R)**

[„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și se dispune recuperarea sa — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]

(2011/C 232/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italia) (reprezentanți: L. Martin Alegi și R. Denton, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan și D. Grespan, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei 2007/375/CE a Comisiei din 7 februarie 2007 privind scutirea de la plata accizelor a uleiurilor minerale folosite drept combustibil pentru producția de alumina în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardinia, aplicată de Franța, de Irlanda și, respectiv, de Italia [C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)] (JO L 147, p. 29), în măsura în care o privește pe reclamantă

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 15 iunie 2011 — Ax/Consiliul**(Cauza T-259/10) ⁽¹⁾**

[„Acțiune în anulare — Asistență financiară din partea Uniunii unui stat membru care se confruntă cu perturbări economice sau financiare grave — Regulament care stabilește condițiile și procedurile în temeiul cărora poate fi acordată asistență financiară din partea Uniunii — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]

(2011/C 232/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Thomas Ax (Neckargemünd, Germania) (reprezentant: J. Baumann, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: T. Middleton, M. Bauer și A. De Gregorio Merino, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, J.-P. Keppenne, H. Krämer, agenți) și Republica Letonia (reprezentanți: M. Borkovec și A. Nikolajeva, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară (JO L 118, p. 1)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul Thomas Ax suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
3. Republica Letonia și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 234, 28.8.2010.

Recurs introdus la 30 martie 2011 de Guido Strack împotriva Hotărârii pronunțate la 20 ianuarie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-132/07, Strack/Comisia

(Cauza T-199/11 P)

(2011/C 232/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Guido Strack (Köln, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea în tot a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 20 ianuarie 2011, pronunțată în cauza F-132/07, și admiterea concluziilor recurentului în această procedură;
- anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 17 septembrie 2009 în cauza F-132/07, în măsura în care prin aceasta se respinge cererea recurentului de pronunțare a hotărârii în lipsă;
- anularea deciziei Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene de reatribuire a cauzei F-132/07 Camerei a doua, atribuită mai întâi Camerei întâi;
- anularea deciziei Comisiei din 23 iulie 2007, precum și a deciziilor tacite care o completează din 9 august 2007 și din 11 septembrie 2007 și a deciziei din 9 noiembrie 2007, în măsura în care sunt respinse cererile de autorizare prezentate de recurent la 9 aprilie 2007, la 11 mai 2007 și la 11 octombrie 2007 în vederea publicării de documente (sub toate aspectele juridice relevante, în special articolele 17, 17a, 19 și 24 din Statutul funcționarilor, precum și eventualele dispoziții în materia drepturilor de autor și a protecției datelor) și în vederea depunerii unor plângeri împotriva unor (foști) comisari și funcționari ai Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata către recurent a unor despăgubiri în cuantum de minim 10 000 de euro pentru prejudiciul imaterial — medical și moral — suferit ca urmare a deciziilor a căror anulare se solicită.
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- în plus, invocând jurisprudența constantă în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, recurentul solicită o despăgubire minimă de 2 000 de euro, al cărei cuantum să fie stabilit de Tribunal, pentru durata excesivă a procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă douăzeci de motive.

- Acesta invocă printre altele: necompetența organului care a adoptat deciziile atacate, refuzul ilicit de a pronunța o hotărâre în lipsă, caracterul ilicit al prelungirilor de termen acordate Comisiei, neconexarea, cum s-ar fi impus, a cauzei cu alte cauze între părți, prezentarea eronată a situației de fapt în raportul pregătit de ședință și, în hotărârea atacată, parțialitatea raportului, încălcarea regimului lingvistic al Tribunalului Funcției Publice și discriminarea recurentului pe criteriul limbii, precum și netraducerea pieselor de procedură.
- În plus, recurentul susține că Tribunalul Funcției Publice ar fi săvârșit erori de drept și nu ar fi motivat suficient hotărârea sa. Aceasta printre altele în ceea ce privește interpretarea și aplicarea articolelor 11, 17, 17a, 19, 25, precum și 90 și următoarele din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, a articolelor 6, 10 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolelor 11, 41, 47 și 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 18 mai 2011 — Austria/Comisia

(Cauza T-251/11)

(2011/C 232/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei C(2011) 1363 final a Comisiei din 8 martie 2011 privind ajutorul de stat nr. C 24/2009 acordat de Austria întreprinderilor care sunt mari consumatoare de energie potrivit Legii privind energia electrică verde;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE — nu ar exista un ajutor de stat

Potrivit reclamantei, limitarea obligațiilor din sarcina întreprinderilor care sunt mari consumatoare de energie, prevăzută la articolul 22 litera c) din Legea austriacă privind energia electrică verde (Ökostromgesetzes, BGBl. I Nr. 114/2008, denumită în continuare „ÖSG”), nu constituie un ajutor de stat întrucât nu este finanțată prin „resurse de stat”.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE — lipsa caracterului selectiv

Potrivit reclamantei, măsura nu este selectivă nici în drept, nici în fapt. Chiar dacă s-ar considera că articolul 22c ar determina o divergență în raport cu sistemul de referință, această divergență pare justificată prin natura și logica sistemului de ajutor în favoarea energiei electrice verzi.

3. Al treilea motiv întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE — abuz de putere

Potrivit reclamantei, chiar dacă se presupune că măsura prevăzută este considerată ajutor de stat, aceasta intră în domeniul de aplicare al Orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului: s-ar impune în orice caz să se stabilească o analogie între articolul 22c din ÖSG și normele de examinare a reducerii impozitelor pe energie armonizate, prevăzute în secțiunea 4 din Orientările comunitare; astfel, sistemul de compensare trebuie să fie autorizat în temeiul unei astfel de analogii. În afară de o aplicare prin analogie a Orientărilor comunitare, se poate de asemenea avea în vedere o analogie cu articolul 25 din Regulamentul nr. 800/2008 (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare).

4. Al patrulea motiv întemeiat pe un tratament inegal, din partea Comisiei, al unor situații comparabile din punct de vedere al efectelor concurențiale

Potrivit reclamantei, se ridică întrebarea cu privire la motivele pentru care situații comparabile în materia concurenței sunt tratate în mod inegal; în speță, reclamanta evocă caracterul comparabil al ÖSG și al legii germane privind energia din surse regenerabile, în special în ceea ce privește efectele economice și concurențiale. Acest fapt ar fi contrar principiului general al egalității de tratament.

Recurs introdus la 26 mai 2011 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii pronunțate la 15 martie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-120/07, Strack/Comisia

(Cauza T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Cealaltă parte în proces: Guido Strack (Köln, Germania)

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

— anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 15 martie 2011 în cauza F-120/07, Strack/Comisia;

— obligarea părților să suporte fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă în esență trei motive.

1. Primul motiv de recurs întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii la interpretarea articolului 4 din anexa V la Statutul Funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”).

În primul rând, Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) a interpretat articolul 4 primul paragraf din anexa V la statut în sensul că nu reglementează reportarea zilelor de concediu neefectuate din cauza unei boli îndelungate, interpretare care este contrară dreptului Uniunii și jurisprudenței constante în materie.

2. Al doilea motiv de recurs întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii prin stabilirea eronată din punct de vedere juridic a domeniului de aplicare și a efectelor juridice ale articolului 1e alineatul (2) din statut

În al doilea rând, recurentul susține că TFP a încălcat dreptul Uniunii și nu și-a motivat în mod suficient interpretarea eronată pe care a dat-o domeniului de aplicare al articolului 1e alineatul (2) din statut, în sensul că acesta impune obligația generală a instituțiilor de a garanta funcționarilor în ceea ce privește condițiile de muncă în legătură cu protecția sănătății cel puțin standardele impuse prin directivele adoptate în temeiul articolului 153 TFUE. Obiectivul articolului 1e alineatul (2), care a fost introdus în cadrul reformei statutului din 2004, este numai acela de a remedia o lacună din statut constând în lipsa unor dispoziții de ordin tehnic referitoare la asigurarea sănătății și a siguranței funcționarilor la sediul instituțiilor (de exemplu, protecția împotriva incendiilor, substanțele periculoase, aerisire, ergonomie, etc). Astfel, statutul permite în prezent aplicarea standardelor tehnice prevăzute de directivele transpuse în dreptul intern. Totuși, această dispoziție nu poate și nu trebuie să afecteze condițiile de muncă în ceea ce privește reportarea zilelor de concediu neefectuate și despăgubirea pentru concediu neefectuat, aspecte care sunt reglementate exclusiv de către autorul statutului. Ajungând la aceasta concluzie, TFP a încălcat nu numai prevederile corespunzătoare din statut și jurisprudența Tribunalului, ci și principiul securității juridice.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor de procedură

În al treilea rând, TFP a încălcat normele de procedură, întrucât a examinat din oficiu ca prim motiv al acțiunii o încălcare a articolului 1e alineatul (2) din statut și a considerat *de facto* că o dispoziție din statut este nulă, deși nu a fost invocat niciun motiv de nelegalitate, iar Parlamentul European și Consiliul nu au avut posibilitatea de a interveni în cauză.

Recurs introdus la 25 mai 2011 de VE(*) împotriva Hotărârii pronunțate la 15 martie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-28/10, VE(*)/Comisia

(Cauza T-274/11 P)

(2011/C 232/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: VE (*) (reprezentant L. Vogel, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în întregime a hotărârii atacate, pronunțată la 15 martie 2011, de Camera a doua a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, notificată prin scrisoarea recomandată din 15 martie 2011, prin care a fost respinsă acțiunea formulată de recurent în data de 7 mai 2010;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, inclusiv la plata cheltuielilor necesare efectuate în legătură cu procedura și în special a cheltuielilor pentru alegerea domiciliului, a cheltuielilor de deplasare și de ședere, precum și a onorariilor avocaților, în temeiul articolului 91 alineatul (b) din Regulamentul de procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 4 din anexa VII la statut, precum și pe denaturarea probelor prezentate Tribunalului Funcției Publice Recurentul reproșează Tribunalului Funcției Publice, pe de o parte, neluarea în considerare a înscrisurilor nr. 22, 23, 24 și 25 din dosarul său, atunci când a decis, la punctul 31 din hotărâre, că prezența recurentului în Franța între 1999 și 2000 nu putea fi asimilată unei intenții a de a deplasa centrul intereselor sale în țara sa natală și, pe de altă parte, realizarea unei aprecieri incoerente a noțiunii de reședință obișnuită, la punctele 29, 31 și 33 din hotărârea atacată.
2. Al doilea motiv întemeiat pe denaturarea probelor prezentate Tribunalului Funcției Publice și pe lipsa motivării, în măsura în care Tribunalul justifică încetarea tardivă a plății indemnizației de expatriere „ca urmare a unei neînțelegeri privind locul unde recurentul a promovat bacalaureatul”. Recurentul reproșează Tribunalului că nu a luat în

considerare înscrisul nr. 15 din dosarul său, că nu a răspuns la punctul 31 din acțiune și că a formulat constatări viciate de inexactități materiale vădite.

Acțiune introdusă la 27 mai 2011 — TF1/Comisia

(Cauza T-275/11)

(2011/C 232/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Franța) (reprezentanți: J.-P. Hordies și C. Smits, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Considerarea acțiunii sale ca admisibilă și fondată;
- cu titlu de măsură de organizare a procedurii, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, dispunerea prezentării înscrisurilor utilizate de Comisie pentru a concluziona că finanțarea publică are caracter proporțional și transparent, și anume: rapoartele de executare a articolelor 2 și 3 din decret cu privire la exercițiile 2007 și 2008 și proiectul de raport prevăzut la articolul 2 pentru anul 2009, precum și versiunea confidențială a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată;

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune urmărește anularea Deciziei 2011/140/UE a Comisiei din 20 iulie 2010 prin care se declară compatibil cu piața comună ajutorul de stat, sub forma unei subvenții bugetare anuale, pe care autoritățile franceze intenționează să îl acorde France Télévisions.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe interpretarea eronată a legăturii de alocare dintre noile taxe prevăzute de reforma domeniului audiovizual public și finanțarea France Télévisions. Reclamanta invocă indicii care permit să se deducă existența unei legături de alocare obligatorii între, pe de o parte, taxa pe mesajele publicitare și taxa pe comunicațiile electronice și, pe de altă parte, subvențiile bugetare plătite către France Télévisions, atât din punct de vedere juridic, ținând seama de ansamblul textelor naționale relevante, cât și din punct de vedere economic, ținând seama de mecanismul de stabilire a cuantumului ajutorului, de nivelul taxei și de utilizarea sa efectivă.

(*) Informații șterse sau înlocuite în contextul cadrului legal de protecție a datelor cu caracter personal și/sau a confidențialității.

2. Al doilea motiv întemeiat pe riscul de supracompensare legat de mecanismul de finanțare a France Télévisions. Reclamanta impută Comisiei, pe de o parte, că neavând acces la mai multe documente administrative, nu ar fi în măsură să își exercite în mod util dreptul la o cale de atac și, pe de altă parte, că, neluând în seamă condiția de eficiență economică în furnizarea serviciului public în cadrul analizei sale de legalitate a măsurii în litigiu, Comisia ar fi interpretat în mod eronat articolul 106 alineatul (2) TFUE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe neluarea în considerare a celorlalte norme ale TFUE și ale dreptului derivat. Reclamanta arată în primul rând că taxa pe comunicațiile electronice ar fi contrară articolului 110 TFUE, în al doilea rând, că taxele în litigiu ar constitui o restricție pentru libera prestare a serviciilor și pentru libertatea de stabilire prin aceea că acumularea taxelor specifice în sectoarele radiodifuziunii și telecomunicației limitează în mare măsură posibilitatea operatorilor de radiodifuziune și de telecomunicație de a-și exercita activitățile economice în Franța și, în al treilea rând, că măsura în litigiu ar fi contrară Directivei 2002/20 din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice, în măsura în care impune o taxă în sarcina operatorilor de telecomunicații care nu respectă condițiile prevăzute de directivă.

Acțiune introdusă la 31 mai 2011 — Carlotti/Parlamentul European

(Cauza T-276/11)

(2011/C 232/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marie-Arlette Carlotti (Marsilia, Franța) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtul: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să declare și să hotărască:
 - constatarea nelegalității deciziei adoptate de Biroul Parlamentului European la 1 aprilie 2009, de modificare a sistemului de pensie suplimentară voluntară a deputaților în Parlamentul European;
 - anularea deciziei atacate;
 - obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune se solicită anularea deciziei din 28 martie 2011 prin care i se refuză reclamantei beneficiul pensiei sale

suplimentare la vârsta de 60 de ani (începând cu luna februarie 2012), adoptată în temeiul deciziei Parlamentului European din 1 aprilie 2009, de modificare a sistemului de pensie suplimentară voluntară a deputaților în Parlamentul European.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive întemeiate pe:

- încălcarea drepturilor dobândite conferite prin acte legale și a principiului securității juridice;
- încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului proporționalității, în măsura în care decizia din 1 aprilie 2009 și decizia atacată ar dispune o creștere cu trei ani a vârstei de la care se acordă dreptul la pensie, fără a prevedea vreo măsură tranzitorie;
- încălcarea articolului 29 din Normele privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlamentul European, conform căruia chestorii și secretarul general asigură interpretarea și stricta aplicare a acestor norme;
- o eroare vădită de apreciere de care este afectată decizia Biroului Parlamentului European din 1 aprilie 2009 de modificare a normelor care stau la baza deciziei atacate, în măsura în care se întemeiază pe o apreciere nefondată a situației financiare a fondului de pensii;
- încălcarea bunei-credințe în executarea contractelor și nulitatea clauzelor pur potestative.

Acțiune introdusă la 30 mai 2011 — T&L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia

(Cauza T-279/11)

(2011/C 232/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: T&L Sugars Ltd (Londra, Regatul Unit) și Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (reprezentanți: D. Waelbroeck, avocat și D. Slater, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

- Declararea prezentei cereri de anulare formulate în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE și/sau a excepției de nelegalitate invocate conform articolului 277 TFUE cu privire la Regulamentul nr. 222/2011, la Regulamentul nr. 293/2011, la Regulamentul nr. 302/2001 și la Regulamentul nr. 393/2011 ca fiind admisibile și fondate;
- anularea Regulamentului nr. 222/2011 de stabilire a unor măsuri excepționale privind plasarea pe piața Uniunii în anul de comercializare 2010/2011 a zahărului și a izoglucozei peste cotă cu taxă pe excedent redusă;

- anularea Regulamentului nr. 293/2011 de stabilire a coeficientului de atribuire, de respingere a cererilor ulterioare și de încheiere a perioadei de depunere a cererilor pentru cantitățile disponibile de zahăr peste cotă pentru comercializare pe piața Uniunii Europene cu taxă pe excedent redusă;
- anularea Regulamentului nr. 302/2001 de deschidere a unui contingent tarifar de import excepțional pentru anumite cantități de zahăr în anul de comercializare 2010/2011;
- anularea Regulamentului nr. 393/2011 de fixare a coeficienților de alocare pentru eliberarea licențelor de import pentru care s-au depus cereri în perioada 1-7 aprilie 2011 pentru produse din sectorul zahărului în cadrul anumitor contingente tarifare și de suspendare a depunerii de cereri pentru astfel de licențe;
- cu titlu subsidiar, declararea excepției de nelegalitate a articolului 186 litera (a) și a articolului 187 din Regulamentul nr. 1234/2007 ca fiind admisibilă și fondată și declararea dispozițiilor respective ca fiind nelegale, precum și anularea regulamentelor atacate, care se întemeiază în mod direct sau indirect pe aceste dispoziții;
- obligarea Uniunii Europene, reprezentată de Comisie, la repararea oricărui prejudiciu suferit de reclamante ca urmare a încălcării de către Comisie a obligațiilor sale legale și stabilirea quantumului acestor despăgubiri pentru prejudiciul suferit de reclamante în perioada 1 octombrie 2009-31 martie 2011 la suma de 35 485 746 EUR, majorată cu pierderile curente suferite de reclamante începând cu această dată sau stabilirea oricărui alt quantum care reflectă prejudiciul suferit sau pe care îl vor suferi reclamantele, astfel cum îl vor stabili acestea în cursul prezentei proceduri, în special pentru a lua în considerare în mod adecvat prejudiciul viitor;
- obligarea la plata unei dobânzi, la rata curentă stabilită de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorată cu două puncte procentuale, sau la orice altă rată adecvată care urmează a fi determinată de Curte pentru suma datorată de la data pronunțării hotărârii Curții până la plata efectivă;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a Regulamentului nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ și pe lipsa unui temei juridic adecvat. Cu încălcarea Regulamentului nr. 1234/2007, Regulamentul nr. 222/2011 atacat majorează efectiv cotele de producție acordate producătorilor naționali. Reclamantele consideră că Comisia nu dispune de o astfel de competență și că este însărcinată în mod expres să reducă cotele de producție. Cu toate acestea, pentru a obține un rezultat echivalent și în pofida obligației legale a Comisiei de a impune o taxă pe excedent de un nivel disuasiv, Regulamentul nr. 222/2011 stabilește în mod nelegal nivelul taxei pe excedent pentru zahărul peste cotă la 0 EUR. În plus, prin încercarea de a corecta perturbările pieței cauzate de un deficit al importurilor, nici Regulamentul nr. 222/2011 și nici Regulamentul nr. 302/2011 nu țin seama de prioritatea legală acordată în temeiul Regulamentului nr. 1234/2007 măsurilor la import și rafinăriilor cu activitate permanentă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului nediscriminării. Reclamantele susțin că, în pofida identității chimice a zahărului din trestie și a celui din sfeclă, regulamentele atacate favorizează producătorii naționali în detrimentul rafinăriilor importatoare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității. Regulamentele atacate au ca scop remedierea penuriei de pe piața zahărului din UE cauzate de un deficit al importului de zahăr din trestie brut. Cu toate acestea, în loc să remedieze problema prin autorizarea importurilor necesare de zahăr din trestie brut, regulamentele au extins posibilitățile de producție națională de zahăr. Drept urmare, acestea sunt în mod evident inadecvate și disproportionale.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului încrederii legitime. În opinia reclamantelor, Comisia a oferit garanții repetate cu privire la faptul că nu va majora cotele de producție și că va menține echilibrul dintre părțile interesate. Cu toate acestea, regulamentele atacate au fost în mod clar menite să favorizeze producția națională în dauna rafinăriilor importatoare.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiilor diligenței și buneii administrări. Reclamantele susțin că, inițial, Comisia s-a abținut în totalitate să acționeze, în pofida avertismentelor repetate cu privire la perturbările pieței, adoptând ulterior măsuri evident neadecvate de combatere a acestor perturbări. Procedând astfel, Comisia a afectat echilibrul stabilit de Consiliu între diferiții operatori de pe piață.

Reclamantele invocă de asemenea motivele de anulare menționate mai sus împotriva Regulamentului nr. 222/2011 și a Regulamentului nr. 302/2011, drept excepții de nelegalitate formulate în temeiul articolului 277 TFUE. Cu titlu subsidiar, reclamantele invocă în egală măsură o excepție de nelegalitate, în temeiul articolului 277 TFUE, a articolelor 186a și 187 din Regulamentul nr. 1234/2007, care reprezintă temeiul juridic al regulamentelor atacate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 iunie 2011 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/OAPI — MIP Metro (METROINVEST)

(Cauza T-284/11)

(2011/C 232/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Modificarea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 martie 2011 în cauza R 954/2010-1 și admiterea cererii de înregistrare a mărcii verbale comunitare „METROINVEST”;
- în subsidiar și numai în cazul în care primul capăt de cerere ar fi respins, anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 martie 2011 în cauza R 954/2010-1; și
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca verbală „METROINVEST”, pentru servicii din clasa 36 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 7112113

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca figurativă „METRO” în albastru și galben, înregistrată în Germania sub nr. 30348717 pentru o gamă de produse și servicii din clasele 1-45; cererea de înregistrare nr. 779116 a mărcii figurative comunitare „METRO” în galben, pentru o gamă de produse și servicii din clasele 1-42

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolelor 6 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la interzicerea discriminării precum și la principiul egalității de tratament, care este un principiu general al dreptului Uniunii. Nerespectarea de către camera de recurs a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară ca urmare a absenței riscului de confuzie între mărcile în litigiu.

Recurs introdus la 6 iunie 2011 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 16 martie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-21/10, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-286/11 P)

(2011/C 232/62)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurrentul solicită Tribunalului:

- Anularea *in toto* și fără excepție a ordonanței atacate și, în plus, în principal:
- admiterea tuturor concluziilor formulate în primă instanță;
- obligarea Comisiei la rambursarea către recurent a cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii în primă instanță, în care a fost pronunțată ordonanța care face obiectul prezentului recurs, sau, în subsidiar:
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice, care, într-o compunere diferită, să se pronunțe din nou pe fond asupra concluziilor menționate anterior.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa absolută de motivare a „concluziilor în despăgubiri”
 - Recurentul invocă în această privință lipsa cercetării judecătorești și denaturarea situației de fapt, precum și interpretarea și aplicarea eronată și irațională a normelor de drept care reglementează răspunderea extracontractuală a instituțiilor Uniunii Europene, noțiunea de obligație de motivare care revine tuturor acestor instituții și instanței Uniunii Europene și noțiunea de comportament ilicit din partea unei instituții a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea deciziilor primei instanțe „cu privire la cheltuielile de judecată”
 - Recurentul arată în această privință că obligarea unei părți dintr-un litigiu la rambursarea către Tribunalul Funcției Publice a cheltuielilor efectuate de acesta, în temeiul articolului 94 din Regulamentul de procedură, nu se poate întemeia decât pe fapte aflate în strânsă legătură cu cauza, iar nu pe preținse comportamente ale aceiași părți în alte cauze.

Acțiune introdusă la 9 iunie 2011 — Portovesme/Comisia

(Cauza T-291/11)

(2011/C 232/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Portovesme Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati și A. Vinci, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

1. să constate, în temeiul articolului 267 TFUE, nelegalitatea Deciziei Comisiei Europene din 23 februarie 2011 privind ajutoarele de stat nr. C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) și nr. C 13/2006 (ex N587/2005) puse în aplicare de Italia, *inter alia*, în favoarea reclamantei și în consecință, să dispună anularea deciziei în totalitate sau în măsura considerată rezonabilă;
2. cu titlu subsidiar și numai în cazul ipotezei improbabile în care solicitarea menționată la punctul 1) este respinsă, să constate nelegalitatea deciziei în partea în care dispune recuperarea ajutoarelor, această dispoziție fiind contrară principiului general al protecției încrederii legitime;
3. să dispună obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și a onorariilor, reclamanta rezervându-și posibilitatea de a formula o acțiune separată pentru plata despăgubirilor.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă 11 motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice și a principiului încrederii legitime, precum și pe încălcarea articolelor 4, 7, 10 și 14 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe reținerea eronată și/sau incompletă a cadrului normativ și reglementar de referință, și în consecință pe încălcarea obligației de diligență și de imparțialitate.

Argumente invocate în susținerea motivului: decizia a fost adoptată după aproape șase ani și jumătate de la inițierea procedurii oficiale de investigare.

Argumente invocate în susținerea motivului: decizia de incompatibilitate este întemeiată pe o reținere lacunară și eronată a elementelor de fapt și de drept, cu consecința încălcării principiilor diligenței și imparțialității, care ar fi trebuit să caracterizeze demersul Comisiei.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe diferența de tratament excesivă între Portovesme și Alcoa Trasformazioni.

Argumente invocate în susținerea motivului: printr-o altă decizie referitoare la altă întreprindere, Comisia a considerat ca fiind legală aceeași schemă declarată incompatibilă cu piața comună, în prezent, în raport cu reclamanta, rezultând astfel o diferență de tratament excesivă între cele două întreprinderi.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe existența unui ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

Argumente invocate în susținerea motivului: prin tariful preferențial acordat reclamantei, statul italian a intervenit în scopul de a elimina o situație nejustificată de dezavantaj, precum și în scopul de a reduce costurile excesive legate de consumul de energie electrică cauzate de conexiunea defictărită dintre rețeaua insulară și cea națională. Prin urmare, cerințele referitoare la avantajul economic și la caracterul selectiv al măsurii lipseau. În plus, intervenția Cassa congruaglio (Fondul de compensare) constituia doar o posibilitate, astfel încât măsura în discuție nu putea fi calificată drept resursă imputabilă statului. În sfârșit, măsura menționată nu putea avea niciun impact asupra schimburilor comerciale dintre statele membre, întrucât nu există fluxuri comerciale intracomunitare pe piața zincului.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe premisele greșite pe care este întemeiată decizia atacată.

Argumente invocate în susținerea motivului: decizia este întemeiată pe premisa greșită potrivit căreia ajutorul ar fi creat un dezechilibru pe piața energiei, în timp ce piața vizată de schema în cauză este piața producției de metale grele.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe calificarea drept ajutor nou sau drept ajutor existent.

Argumente invocate în susținerea motivului: tratamentul preferențial în discuție ar fi trebuit calificat drept ajutor existent, considerat deja, într-o decizie anterioară a Comisiei, ca fiind compatibil cu piața comună.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe compatibilitatea ajutorului cu piața comună.

Argumente invocate în susținerea motivului: Comisia nu a ținut seama de faptul că măsura în discuție a contribuit la asigurarea dezvoltării ocupării durabile a forței de muncă în zona în cauză.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 2, 3, 5 și 12 CE și pe neaplicarea principiilor egalității și proporționalității în acțiunile instituțiilor comunitare.

Argumente invocate în susținerea motivului: prin decizia atacată s-a respins în mod nelegal un sistem de ajutoare prin care se urmărea eliminarea unei situații de gravă discriminare existentă între întreprinderile italiene producătoare de metale grele, pe de o parte, și cele europene, pe de altă parte.

9. Al nouălea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 174 TFUE și a Anexei D, precum și a Declarației nr. 30 privind regiunile insulare.

Argumente invocate în susținerea motivului: Comisia nu a luat în considerare deficiențele structurale și ale pieței legate de situația de insulă.

10. Al zecelea motiv, întemeiat pe încălcarea normelor de procedură [articolul 107 alineatul (3) literele (a), (b) și (c) TFUE] și pe aplicarea greșită a Liniilor directoare privind ajutoarele de stat regionale din 1998, precum și pe neaplicarea Liniilor directoare pentru perioada 2007-2013.

Argumente invocate în susținerea motivului: Comisia nu și-a respectat obligația de a examina în mod corespunzător compatibilitatea ajutorului.

11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime.

Argumente invocate în susținerea motivului: Comisia nu a luat în considerare faptul că, într-o decizie anterioară, schema extinsă la reclamantă a fost declarată deja compatibilă cu piața comună, și nici faptul că, în cursul celor 15 ani care au trecut de la adoptarea deciziei respective, nu a fost exprimată nicio îndoială în legătură cu schema menționată, aceste elemente fiind în consecință relevante în ceea ce privește încrederea legitimă a reclamantei.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol.1 p. 41)

Acțiune introdusă la 6 iunie 2011 — European Dynamics Luxembourg și alții/OAPI

(Cauza T-299/11)

(2011/C 232/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: European Dynamics Luxembourg S.A. (Ettelbrück, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athena, Grecia) și European Dynamics Belgium S.A. (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermizakis, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei OAPI de selectare a ofertei reclamantei depusă ca urmare a cererii de ofertă deschise nr. AO/021/10 pentru „Prestare de servicii externe pentru gestionarea de programe și de proiecte și consultanță tehnică în domeniul tehnologiilor informației” în calitate de al treilea ofertant câștigător în cadrul mecanismului în cascadă, comunicată reclamantei prin scrisoarea din 28 martie 2011 și toate deciziile OAPI în legătură cu decizia de mai sus, inclusiv acelea de atribuire a contractului primului și celui de al doilea ofertant câștigător în cadrul mecanismului în cascadă;

— obligarea OAPI la repararea prejudiciilor suferite de reclamante ca urmare a procedurilor de cerere de ofertă mai sus menționate, în cuantum de 6 500 000 euro;

— în plus, obligarea OAPI la repararea prejudiciilor suferite de reclamante ca urmare a pierderii unei oportunități și a prejudiciului adus reputației și credibilității acesteia, în cuantum de 650 000, și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă în legătură cu prezenta acțiune, chiar dacă prezenta acțiune este respinsă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 100 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1605/2002 (¹). Reclamanta invocă în special neîndeplinirea obligației de motivare, în măsura în care autoritatea contractantă a refuzat să ofere reclamantei o justificare sau o explicație suficientă, și omisiunea de a comunica avantajele relative ale celorlalți ofertanți câștigători.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare a caietului de sarcini în sensul că, la evaluarea ofertelor, s-au luat în considerare cerințe care nu au fost menționate în caietul de sarcini.
3. Al treilea motiv întemeiat pe săvârșirea unor erori vădite de apreciere și pe existența unor indicații vagi și fără temei ale comisiei de evaluare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe tratamentul discriminatoriu al ofertanților, pe nerespectarea criteriilor de excludere a ofertanților câștigători, pe o încălcare a articolului 93 alineatul (1) litera (f) și a articolelor 94 și 95 din Regulamentul nr. 1605/2002 și a articolului 133a și a articolului 134b din Regulamentul nr. 2342/2002 ⁽²⁾, precum și pe încălcarea principiului bunei administrări. Potrivit reclamanței, al doilea ofertant câștigător ar fi trebuit să fie exclus.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

Ațiune introdusă la 8 iunie 2011 — Italmobiliare/Comisia

(Cauza T-305/11)

(2011/C 232/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Italmobiliare SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza și M. Piergiovanni, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate sau în parte a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă 6 motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe identificarea eronată a destinatarului deciziei atacate, cu încălcarea articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, întrucât decizia menționată este adresată societății Italmobiliare, un simplu holding financiar care, de altfel, nu deține întregul capital, și nu societății Italcementi, care are rolul de holding operațional în cadrul grupului. Comisia a încălcat, de asemenea, principiile contradictorialității și încrederii legitime, prin identificarea reclamantei drept destinatar al deciziei atacate, deși aceasta a rămas complet în afara activității de investigare desfășurate până în prezent. În sfârșit, reclamanta

invocă încălcarea principiului nediscriminării, întrucât Italmobiliare este singurul holding exclusiv financiar implicat în procedură.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003, întrucât Comisia a inițiat o procedură de investigare și a adoptat un act obligatoriu fără a avea competența necesară în acest sens.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității. În primul rând, mijloacele utilizate nu sunt adecvate pentru îndeplinirea obiectivelor urmărite, întrucât Comisia a invocat articolul 18 din Regulamentul nr. 1/2003 în cadrul unei investigații care nu se întemeiază pe indicii specifice și al cărei obiect nu este definit, pentru a descoperi elemente pe care ar fi trebuit să le identifice prin intermediul unei investigații sectoriale, potrivit articolului 17 din Regulamentul nr. 1/2003. În plus, decizia atacată nu a pus în mod corect în balanță cerințele investigației cu prejudiciul cauzat fiecărei persoane interesate, întrucât Comisia a impus în mod nejustificat reclamantei obligații disproporționate și iraționale de obținere, de inventariere și de transmitere de informații.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare consacrate la articolul 296 TFUE. Comisia a omis să indice în actul atacat motivele care fundamentează alegerea sa de a utiliza instrumentul juridic special al deciziei adoptate în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003. Actul atacat este de asemenea afectat de lipsa motivării în ceea ce privește obiectul și scopul cererii de informații, precum și în ceea ce privește necesitatea informațiilor solicitate pentru investigațiile în curs. Încălcarea obligației de motivare constituie o încălcare a normelor fundamentale de procedură în sensul articolului 263 TFUE și o încălcare a dreptului la apărare al reclamantei.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea deciziei atacate ca urmare a încălcării principiului contradictorialității. Termenul de câteva zile, acordat de Comisie pentru formularea observațiilor cu privire la chestionarul anexat la Comunicarea din 4 noiembrie a fost în mod evident insuficient pentru ca dreptul de a fi audiat să poată fi exercitat în mod efectiv. În plus, conținutul Comunicării din 4 noiembrie este într-o anumită măsură diferit de cel al deciziei atacate: astfel, Comisia i-a împiedicat pe destinatari să își susțină motivele în apărare referitoare la diferitele întrebări care au fost ulterior incluse în actul final. În plus, Comisia a ignorat observațiile în numeroase privințe. Prin urmare, procedura în contradictoriu care fusese inițiată a fost zădărnicită, fapt care a adus atingere dreptului la apărare și situației reclamantei în cadrul procedurii.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări. Această încălcare se manifestă prin (i) lipsa de coordonare între diversele chestionare trimise sporadic, care au făcut obiectul unor reenumerări, reformulări, adaptări metodologice și completări, (ii) prelungirea semnificativă a duratei investigației, dincolo de limitele rezonabilului, precum și (iii) modul în care Comisia a condus procedura.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 12 mai 2011 — Missir Mamachi di Lusignano/Comisia

(Cauza F-50/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubiri — Regula concordanței între cerere, reclamație și acțiune în materia despăgubirilor — Caracterul contradictoriu al procedurii — Utilizare în justiție a unui document confidențial, clasificat „Restreint UE” — Răspundere extracontractuală a instituțiilor — Răspundere pentru culpă — Legătură de cauzalitate — Pluralitate a cauzelor prejudiciului — Faptă a unui terț — Răspundere în absența unei culpe — Obligația de asistență — Obligația unei instituții de a asigura protecția personalului său — Asasinare a unui funcționar și a soției acestuia de către un terț — Pierdere a unei șanse de supraviețuire)

(2011/C 232/66)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgia) (reprezentanți: F. Di Gianni, R. Antonini și N. Sibona, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Pignataro, B. Eggers și D. Martin, agenți)

Obiectul

Cerere de obligare a pârâtei la plata unei sume pentru repararea prejudiciului moral și material suferit de reclamant din cauza asasinării fiului său, fost funcționar

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Extrasele din documentele din 2006 privind normele și criteriile de securitate, comunicate de Comisia Europeană Tribunalului în cursul procedurii, vor fi înapoiate acestea de îndată, în plic confidențial purtând mențiunea „clasificat Restreint UE”.
3. Comisia Europeană suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 167, 18.7.2009, p. 27.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 iunie 2011 — Larue și Seigneur/BCE

(Cauza F-84/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BCE — Remunerație — Ajustare generală a salariilor — Nerespectarea metodei de calcul)

(2011/C 232/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanti: Emmanuel Larue și Olivier Seigneur (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: G. Nuvoli și N. Urban, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a fișelor de salariu din luna ianuarie 2009

Dispozitivul

1. Se anulează fișele de salariu ale domnilor Larue și Seigneur din luna ianuarie 2009.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Banca Centrală Europeană suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009, p. 44.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 mai 2011 — Bombín Bombín/Comisia

(Cauza F-22/10) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Concediu pentru interese personale — Concediu anual — Reportare a concediului — Funcționar ale cărui raporturi de muncă au încetat — Compensatie financiară)

(2011/C 232/68)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Luis María Bombín Bombín (Roma, Italia) (reprezentant: R. Pardo Pedernera, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Martin și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Acțiune având ca obiect anularea deciziei Comisiei de a refuza să acorde reclamantului, la momentul pensionării acestuia, o plată compensatorie pentru concediul neefectuat corespunzătoare unei perioade de mai mult de 12 zile

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea formulată de domnul Bombín Bombín.
2. Domnul Bombín Bombín suportă toate cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 148, 5.6.2010, p. 54.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 iunie 2011 — de Nicola/Banca Europeană de Investiții

(Cauza F-49/10) (¹)

(„Funcție publică — Personalul Băncii Europene de Investiții — Asigurări de sănătate — Refuzul rambursării unor cheltuieli medicale — Cerere de desemnare a unui medic independent — Termen rezonabil”)

(2011/C 232/69)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Carlo de Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: T. Gilliams și F. Martin, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul cauzei

Cerere prin care se urmărește anularea deciziei pârâtei de a nu rambursa unele ședințe de terapie laser

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 221, 14.8.2010, p. 61.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 iunie 2011 — AS/Comisia

(Cauza F-55/10) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Respingerea candidaturii — Interesul de a exercita acțiunea — Funcționar declarat invalid — Indivizibilitatea deciziei de respingere a candidaturii și a deciziei de numire — Inexistență — Distincție între funcționari care aparțin aceluiași grup de funcții și titulari ai aceluiași grad care au cariere diferite — Corespondență între grad și post)

(2011/C 232/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: AS (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei prin care se refuză luarea în considerare a candidaturii reclamantei pentru un post de asistent bibliotecar și obligarea Comisiei la plata către aceasta a unei sume drept reparare a prejudiciului material și moral.

Dispozitivul

1. Anulează decizia din 30 septembrie prin care Comisia Europeană a respins candidatura AS.
2. Obligă Comisia Europeană la plata către AS a unei sume de 3 000 de euro.
3. Respinge restul concluziilor acțiunii.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de AS.
5. AS suportă un sfert din cheltuielile de judecată pe care le-a efectuat.

(¹) JO C 246, 11.9.2010, p. 43.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 7 iunie 2011 — Mantzouratos/Parlamentul European

(Cauza F-64/10) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2009 — Decizie de nepromovare — Admisibilitate a unei excepții de nelegalitate — Analiză comparativă a meritelor — Eroare vădită de apreciere)

(2011/C 232/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Andreas Mantzouratos (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: V. Montebello-Demogeot și K. Zejdová, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Parlamentului European de a nu îl promova pe reclamant în gradul AD 13 în cadrul exercițiului de promovare 2009, precum și a deciziilor de promovare în gradul amintit a funcționarilor care dispun de mai puține puncte de merit decât reclamantul

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 274, 9.10.2010, p. 33.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 12 mai 2011 — AQ/Comisia

(Cauza F-66/10) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 2009 — Gradul evaluatorului inferior celui al titularului postului — Evaluarea randamentului cu privire la o parte a perioadei de referință — Lipsa fixării obiectivelor titularului postului)

(2011/C 232/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: AQ (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Massaux, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a raportului de evaluare privind perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2008 în măsura în care prin acesta a fost clasificat la nivelul de performanță III și i-au fost atribuite două puncte de promovare

Dispozitivul hotărârii

1. Anulează raportul de evaluare întocmit în privința lui AQ pentru exercițiul de evaluare și de promovare 2009, precum și decizia prin care se atribuie AQ două puncte de promovare pentru același exercițiu.
2. Obligă Comisia Europeană la plata sumei de 2 000 de euro către AQ.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Comisia Europeană suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 288, 23.10.2010, p. 74.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 iunie 2011 — Mora Carrasco și alții/Parlamentul European

(Cauza F-128/10) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Transfer interinstituțional în cursul exercițiului de promovare în care funcționarul ar fi fost promovat în instituția sa de origine — Instituția competentă să decidă promovarea funcționarului transferat)

(2011/C 232/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanti: Aurora Mora Carrasco și alții (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: O. Caisou-Rousseau și J. F. de Wachter, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziilor de a nu îi promova pe reclamanți în cadrul exercițiului de promovare 2009

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Parlamentul European suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de reclamanți.

(¹) JO C 63, 26.2.2011, p. 35.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 25 mai 2011 — Meierhofer/Comisia

(Cauza F-74/07 RENV) (¹)

(Funcție publică — Recrutare — Concurs general — Nereușita unui candidat la proba orală — Obligația de motivare — Reguli care se aplică lucrărilor unei comisii de evaluare)

(2011/C 232/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Stefan Meierhofer (München, Germania) (reprezentant: H.-G. Schiessl, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO AD/26/05 din 10 mai 2007 de neînscrisere a reclamantului pe lista de rezervă a concursului respectiv ca urmare a punctajului insuficient obținut la proba orală

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii formulate de domnul Meierhofer în măsura în care acesta contestă insuficiența motivare a deciziei din 19 iunie 2007.
2. Respinge în rest acțiunea domnului Meierhofer, în parte, ca vădit neîntemeiată și în parte, ca vădit inadmisibilă.
3. Comisia Europeană suportă două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de reclamant în cadrul primei proceduri în fața Tribunalului, precum și propriile cheltuieli de judecată aferente primei proceduri în fața Tribunalului, procedurii în fața Tribunalului Uniunii Europene și prezentei proceduri.
4. Reclamantul suportă o treime din propriile cheltuieli aferente primei proceduri în fața Tribunalului, precum și, în totalitate, propriilor cheltuieli aferente procedurii în fața Tribunalului Uniunii Europene și prezentei proceduri.

(¹) JO C 223, 22.9.2007, p. 21.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
22 iunie 2011 — Lebedef/Comisia**

(Cauza F-33/10) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Exercițiu de evaluare pentru anul 2005 — Raport asupra evoluției carierei — DGA a articolului 43 din statut — Raport întocmit ca urmare a hotărârii pronunțate în cauza F-36/07 — Inadmisibilitate vădită)

(2011/C 232/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a raportului asupra evoluției carierei reclamantului pentru perioada 1 ianuarie 2005-31 decembrie 2005, astfel cum a fost întocmit ca urmare a anulării acestuia de Tribunalul Funcției Publice prin hotărârea pronunțată în cauza F-36/07

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Domnul Lebedef suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 209, 31.7.2010, p. 53.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
30 iunie 2011 — Van Asbroeck/Comisia**

(Cauza F-88/10) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Decizie de încadrare în grad intermediar — Cerere de reexaminare — Fapt nou esențial — Inexistență — Acțiune vădit inadmisibilă)

(2011/C 232/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marc Van Asbroeck (Dilbeek, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial G. Berscheid și D. Martin, agenți, ulterior J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei pârâtei de respingere a cererii reclamantului prin care se solicită anularea în parte a Deciziei Comisiei din 22 octombrie 2008 privind instituirea unei indemnizații compensatorii în beneficiul funcționarilor cărora le-a fost schimbată categoria înainte de 1 mai 2004, reîncadrarea sa, cu efect retroactiv de la 1 mai 2004, în gradul D*4/8 și reconstituirea carierei sale în conformitate cu promovările, ajustările anuale și avansările în treaptă la care era îndreptățit începând cu data respectivă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Domnul Van Asbroeck suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 317, 20.11.2010, p. 50.

**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
29 iunie 2011 — Schuerewegen/Parlamentul European**

(Cauza F-125/10) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Măsură de îndepărtare de la locul de muncă — Retragera legitimației de serviciu — Retragera dreptului de acces la rețeaua informatică — Reclamație administrativă prealabilă — Transmitere pe cale electronică — Luarea la cunoștință efectivă de către administrație — Tardivitate — Inadmisibilitate vădită)

(2011/C 232/77)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Daniel Schuerewegen (Marienthal, Luxemburg) (reprezentanți: P. Nelissen Grade și G. Leblanc, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: O. Caisou-Rousseau și E. Despotopoulou, agenți)

Obiectul

Cererea de anulare a deciziei AIPN prin care reclamantul a fost îndepărtat de la locul său de muncă și prin care i-a fost retrasă legitimația sa de serviciu, precum și a actelor subsecvente acestei decizii și cererea de daune interese

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.*
2. *Domnul Schuerewegen suportă toate cheltuielile de judecată.*

(¹) JO C 30, 29.1.2011, p. 68.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 20 mai 2011 — Florentiny/Parlamentul European

(Cauza F-90/10) (¹)

(2011/C 232/78)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 55, 19.2.11, p. 36.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 25 mai 2011 AL/Parlamentul European

(Cauza F-93/10) (¹)

(2011/C 232/79)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei, ca urmare a soluționării amiabile.

(¹) JO C 328, 4.12.10, p. 61.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 27 aprilie 2011 — AR/Comisia

(Cauza F-120/10) (¹)

(2011/C 232/80)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 72, 5.3.2011, p.35.

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

